

Junija so se svetniki sestali na dveh sejah občinskega sveta.

Prvi junijski konec tedna so praznovali markovski folklorniki.

Začetek poletja je bil v znamenju športa in turnirjev v nogometu.

LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasilno občine Markovci

Leto 14, številka 3, julij 2013

Foto: MZ

Mesec junij je bil v občini Markovci mesec gasilskih jubilejev. V Markovcih je potekala tudi osrednja svečanost ob Dnevu gasilcev OGZ Ptuj.

17. Dan gasilcev OGZ Ptuj

Foto: MZ

V paradi skozi Markovce so sodelovali tudi praporščaki.

Foto: MZ

Slavnostni ešalon gasilcev

Foto: MZ

Župan Milan Gabrovec v družbi gasilskih funkcionarjev ob pričetu slovesnosti v večnamenski dvorani

Foto: MZ

Med gosti prireditve so bili tudi župan MO Ptuj Štefan Čelan, podžupan občine Markovci Franc Ferčič in nekdanji župan Franc Kekec.

Gasilska praznovanja

V soboto, 22. junija, je bila v Markovcih velika gasilska svečanost. Proslavili so namreč 17. Dan gasilcev Območne gasilske zveze (OGZ) Ptuj, domače društvo pa je zaznamovalo 90 let delovanja in namenu predalo novo gasilsko vozilo Renault GVC 16/25.

V paradi v središču Markovcev je sodelovalo okrog 300 uniformiranih gasilk in gasilcev iz petih občin, katerih društva so vključena v ptujsko območno gasilsko zvezo. Osrednji del prireditve s slavnostnimi nagovori, kulturnim programom, podelitvijo državnih gasilskih odlikovanj in blagoslovom novega gasilskega vozila je potekal v večnamenski dvorani. Najprej je vse navzoče pozdravil predsednik PGD Markovci Marko Lepoša in v svojem nagovoru predstavil zgodovino delovanja društva. Vsem, ki so sodelovali pri nakupu novega vozila, se je na tem mestu tudi zahvalil. Na govorniški oder je v nadaljevanju kot slavnostni govornik stopil župan Milan Gabrovec, med drugim pohvalil prostovoljno delo gasilcev in se jim zahvalil za trud, ki ga vlagajo v sistem zaščite in reševanja. »Gasilci ste tista organizacija, ki je sposobna v vsakem trenutku reagirati in pomagati občankam in občanom. Kljub temu, da se je eden od visokih funkcionarjev OGZ Ptuj na četrtkovi slavnostni seji PGD Markovci zahvaljeval okoliškemu županom za podporo, o domačem pa povedal, da nič kaj rad ne da za gasilce, sem ponosen na vas gasilke in gasilce, ko vas vidim, kako nesebično pomagate prizadetim pri zaščiti in pri sanaciji škode. Ponosen sem posebej na tiste, ki se zavedate, da prostovoljstvo in humanitarna pomoč nista odvisna od tega, kakšno vozilo stoji v domačem gasilskem domu, ampak od organiziranosti in pripravljenosti ter socialnega čuta vsakega posameznika ob nesrečah, ki doletijo sorodnika, soseda, znanca ali pa popolnega neznanca – sočloveka. Prav vi ste ključni element v sistemu zaščite in reševanja. Zato pa smo lahko zelo ponosni, da negujemo prostovoljstvo, ki je samo po sebi dragocena vrednota v naši družbi na vseh področjih. Prostovoljstvo je kapital, ki ga ni mogoče nadomestiti z ničemer. Tudi zato osebno visoko cenim vašo pripravljenost in sposobnost, da pomagate ljudem v nesrečah,« je na prireditvi povedal župan Gabrovec.

Marjan Meglič, predsednik OGZ Ptuj, pa je ob praznovanju jubileja PGD Markovci navedel: »Markovski gasilci ste pomemben člen v verigi zaščite in reševanja v sami občini, kot tudi znotraj OGZ Ptuj, kjer na različne načine veliko vlagamo tudi v znanje. Organizirano splošne gasilske tečaje, vaje, tekmovanja ter permanentna izobraževanja. Veliko je tudi družabnih dogodkov, med katerimi je med najbolj množičnimi tabor gasilske mladine. Ta bo letos konec avgusta organiziran v Prvencih. Gradimo na mladih in to se nam obrestuje, saj je število gasilcev v OGZ Ptuj narastlo za dobrih 200 članov, in to predvsem v vrstah najmlajše generacije. Danes gasilci iz celotne gasilske zveze praznujemo svoj praznik, ki je kot vedno zaznamovan z okroglimi obletnicami, novimi pridobitvami in z novo pridobljenim znanjem. Zato vsem gasilkam in gasilcem ob današnjem prazniku izrekam iskrene čestitke.«

Mojca Zemljarič

16. redna in 13. izredna seja občinskega sveta

16. seja občinskega sveta (OS) je potekala 3. junija 2013. Na dnevni red seje je bil uvrščen tudi predlog Odloka o proračunu za leto 2014, ki pa ga šest svetnikov ni potrdilo oziroma so izglasovali, da se predlog Odloka o proračunu za leto 2014 črta z dnevnega reda.

Prav tako niso izglasovali predloga rebalansa proračuna za leto 2013, posledično pa tudi ne Sklepa o dopolnitvi letnega načrta razpolaganja in pridobivanja nepremičnega premoženja in Sklepa o ravnanju s premoženjem izven letnega načrta. Soglasno so sprejeli Odlok o zaključnem računu proračuna za leto 2012. Predsednica Nadzornega odbora je svetnike seznanila s vsebino poročila Nadzornega odbora o opravljenem nadzoru za leto 2012 ter o opravljenem izrednem nadzoru, ki ga je Nadzorni odbor opravil na zahtevo oziroma pobudo posameznih svetnikov. Svoje poročanje je sklenila z lastnim mnenjem, da je očitno, da med svetniki občinskega sveta in županom občine ni sodelovanja in potrebne komunikacije, kar se nedvomno od-

raža tudi v vsebini poročila nadzornega odbora in da je nujno za dobro občine, da se začnejo pogovarjati in dogovarjati. V nadaljevanju so se prisotni svetniki seznanili s programom nadzora za leto 2013. Ker ni bilo glasovanja o Sklepu o

ravnanju s premoženjem izven letnega načrta in tudi ni bila sprejeta dopolnitev letnega načrta, o predlogu Sklepa o prodaji nepremičnine v obrtni coni Novi Jork ni bilo razprave in ne sklepanja. Je pa bila razprava svetnikov okrog pre-

dloga, da se občinsko zemljišče parc. št. 1093/17 k.o. Zabovci ob gasilskem domu v Zabovcih odda v brezplačno upravljanje PGD Zabovci in ne občanki Justini Zorec, kar so svetniki v nadaljevanju soglasno potrdili. Na koncu so sprejeli tudi Sklep o oceni izvajanja občinskega programa varnosti občine v letu 2012, ki priča, da so bili zastavljeni cilji občinskega programa varnosti občine doseženi.

12. junija 2013 je bila 13. izredna seja OS. Svetniki so po predhodno usklajenem predlogu proračuna, predvsem v opozicijskem delu OS, sprejeli rebalans proračuna za letošnje leto, s čemer so predvsem občinski upravi omogočili nadaljnje delo v smislu nemotenega nadaljevanja posameznih projektov. Potrdili so tudi Sklep o dopolnitvi letnega načrta razpolaganja in pridobivanja nepremičnega premoženja ter Sklep o ravnanju s premoženjem izven letnega načrta. Prav tako so potrdili sklep o prodaji nepremičnine v obrtni coni Novi Jork, saj je s sprejetjem dopoljenega letnega načrta za to bila podana pravna podlaga.

MBK

Foto: MZ

Župan Milan Gabrovec in strokovni sodelavec Občine Markovci Branko Zorko na junijski redni seji občinskega sveta

Energetska sanacija poslopja OŠ Markovci

V spomladanski številki Lista iz Markovcev smo poročali, da je Občina Markovci prejela sklep s strani Ministrstva za infrastrukturo in prostor za financiranje projekta »Energetska sanacija Osnovne šole Markovci« v višini 764.986,94 evrov. Pogodba o sofinanciranju je bila podpi-

sana že v mesecu marcu 2013. S sredstvi evropske kohezijske politike bo sofinanciranih 100 odstotkov javno upravičenih izdatkov operacije, od tega predstavljajo namenska sredstva kohezijskega sklada 85 odstotkov, preostali del pa predstavlja slovenska udeležba za kohezijsko

politiko. Neupravičene stroške (davek na dodano vrednost) pokriva Občina Markovci z lastnimi sredstvi.

Te dni je bila podpisana gradbena pogodba za izvedbo projekta. Kot najugodnejša je bila izbrana partnerska ponudba dveh izvajalcev: podjetja GP Projekt ing d.o.o. Vošnjakova ul. 6, 2250 Ptuj in družbe Jelovica hiše, trženje in proizvodnja hiš d.o.o., Hrib 1, 4205 Preddvor.

Pogodbena vrednost del je 657.792,67 evrov in pripadajoči DDV. Rok izvedbe del je 75 koledarskih dni od uvedbe izvajalca v delo. Predvideni pričetek del je sredi tega meseca.

V sklopu energetske sanacije objekta bo izvedena toplotna izolacija ovoja stavbe (obnova fasade, menjava oken in zunanjih vrat), menjava kotla z menjavo energenta za ogrevanje ter ureditev prezračevanja v prostoru kuhinje in jedilnice. Ker bo glavnina del opravljena v času osnovnošolskih počitnic, ne pričakujemo motenja pouka osnovnošolcev.

Operacijo delno financira Ministrstvo za infrastrukturo in prostor v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007–2013, 6. razvojne prioritete Trajno-

stna raba energije, 1. prednostne usmeritve Energetska sanacija javnih stavb, razpis objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije št. 71/2012, dne 21. 9. 2012.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR

Izgradnja pločnika v naselju Borovci

V začetku letošnjega leta je bila zaključena izgradnja javne razsvetljave v strnjem naselju Borovci. Občina je želela javno razsvetljava graditi tudi v krajšem odseku nestrjenega naselja, vendar je bil pogoj Direkcije RS za ceste, da se predhodno uredi utrjena površina – pločnik. Pred kratkim smo prejeli tudi njihovo soglasje za izvedbo pločnika, na osnovi katerega smo tudi te dni pričeli z gradnjo. Gre za krajši odsek pločnika ob glavni cesti G1-2, ki meji na kmetijsko obdelovalno površino, sodi pa v območje, ki je rezervirano za stanovanjsko gradnjo.

Branko Zorko

Foto: MZ

Podpis gradbene pogodbe ob začetku energetske obnove poslopja OŠ Markovci. Na fotografiji so župan Milan Gabrovec ter predstavnika podjetij GP Projekt ing in Jelovica.

- izolacijske fasade
- barvanje fasad
- zaključni ometi
- vsa notranja slikopleskarska dela
- dela po sistemu knauf
- zaključna gradbena dela

SLIKOPLESKARSTVO DEMIT FASADE

Jože VOGLAR s.p.

GSM: 041 226 204

Zabovci 98
2281 Markovci
Tel.: 02/766 90 91

Pogovor z županom Milanom Gabrovcem

Z županom Milanom Gabrovcem smo se za tokratno poletno izdajo Lista iz Markovcev pogovarjali o oceni njegovega triletnega dela na čelu občine, načrtih do zaključka tega županskega mandata in aktualnih naložbah.

Kot je pojasnil, so v minulem obdobju, gre za nekaj manj kot tri leta, postorili zelo veliko. »V življenje smo pripeljali projekte, ki so izredno vitalnega pomena za delovanje občine. Pri tem imam v prvi vrsti v mislih vrtec in poslovno-stanovanjski objekt. Prepričan sem, da bi se dalo narediti še bistveno več, če bi bilo v našem občinskem svetu več politične sloge. Moja želja je, da bi občinski svetniki, ki imajo večino glasov, gledali širše v smislu razvoja celotne občine, ne pa samo za določena področja,« je pojasnil župan Gabrovec in nadaljeval: »Veliko smo postorili tudi na področju komunalne in cestne infrastrukture. Med drugim smo v Stojncih zgradili kolesarsko stezo, ki jo bomo nadaljevali skozi Bukovce proti Markovcem. Pred dnevi smo se z Direkcijo Republike Slovenije za ceste srečali na sestanku in predstavljena so nam bila dela, ki jih namerava Direkcija izvesti na regionalni cesti Ptuj–Zavrč.

Kot so pojasnili odgovorni, sta v Markovcih (pri Marketu Špic in pri Kmetijski zadruzi v križišču za Novo vas) predvideni gradnji križišč. Od Bukovcev do Markovcev se bo gradila kolesarska steza, pri tako imenovanem Matekvem križu pa se načrtuje odstavni pas za bolj varen izvoz in uvod na regionalno cesto iz smeri naselja Zabovci. Vse naštetje se bo gradilo s ciljem zagotavljanja večje prometne varnosti in umirjanja prometa. Za projekte se že pridobiva dokumentacija, dela pa naj bi se pričela prihodnje leto.«

Ob koncu poletja ali v začetku jeseni naj bi pričeli z gradnjo novega vaškega doma v Sobetincih in obnovo mansarde v občinski stavbi. Še vedno pa Občina čaka na dokončno odobritev financiranja za nadaljevanje gradnje kanalizacije v Bukovcih in Stojncih. Gre za sredstva, ki se črpajo iz evropskih kohezijskih skladov. Na razpisu za pridobitev sredstev za gradnjo kanalizacije v Novi vasi Občina Markovci ni bila uspešna, zato bodo projekt prijavili na druge možne razpise. Po županovih besedah si prizadevajo, da bi s kanalizacijo čim prej uspeli pokriti tudi ta del občine. Ob vseh že naštetih večjih projektih je potrebno omeniti še uredi-

Foto: MZ

Župan Milan Gabrovec

teve kolesarske steze ob jezeru do meje s sosednjo občino Ptuj in postajališča ob regionalni cesti pri Jožefovi kapeli. »Seveda pa nas pomembne naložbe čakajo tudi v prihodnjem obdobju. V Zabovcih, ob lokaciji športno-rekreacijskega parka, bi želeli graditi regatni center, ki bi služil tako za potrebe turizma kot tudi rekreacije. V sklopu le-tega bi uredili manjši počitniški kamp in po možnosti nekaj bungalovov. Cilj tega projekta je povabiti k nam ljudi, ki se ukvarjajo z vodnimi športi (jadranjem, veslanjem, smučanjem na vodi, deskanjem na vodi in podobno). Projekt bomo poskušali vključiti tudi v regionalni razvojni program za črpanje evropskih sredstev v finančni perspektivi 2014–2020,« je naštel župan Gabrovec. Glede možnosti sanacije lagune v Šturmovcih pa pojasnil, da se na tem področju bori z mlino na veter. »S predstavniki podjetij in institucij, ki bi naj bile odgovorne za stanje v naši laguni, sem se nazadnje sestel v začetku tega leta. Ker nismo prišli do dogovora, sem se takrat odločil, da počakam še nekaj časa. Zdaj je pol leta mimo in kot zgleda, bom moral storiti to, o čemer razmišljam in govorim že lep čas. Sklicali bomo novinarsko konferenco, s problemom seznanili medije, proti znanim ali neznanim povzročiteljem za onesaženje pa bomo vložili kazenske ovadbe.« Za leto 2014 zaradi napovedi manjšega števila objave razpisov župan Gabrovec

pričakuje tudi znižanje občinskega proračuna. Po njegovih besedah naj bi se v občinski blagajni v prihodnjem letu zbrali dva ali trije milijoni evrov manj sredstev. V kolikor se bo odprl kakšen razpis in če bo občina uspešna pri pridobivanju sredstev, pa bodo vrednost proračuna uravnotežili oziroma povečevali z rebalansom.

Glede delovanja društev je župan prepričan, da delajo dobro in da občina njihovo delo tudi ustrezno podpira. Področje, o katerem se v občini Markovci veliko razpravlja, in okrog katerega se poraja tudi največ nesoglasij, je gasilstvo. »Delo vsakega prostovoljca, od gasilcev, članov civilne zaščite, Rdečega križa, Karitasa ali še katere druge prostovoljne in humanitarne organizacije, izjemno cenim. Prav tako je v naši občini na izredno visoki ravni opremljenost gasilskih enot. Strinjam se, da je za dobro delovanje gasilcev in zagotavljanje požarne in druge varnosti potrebna primerna oprema. Ne morem pa se strinjati s tem, da se naša gasilska društva žal več ne opremljajo glede na potrebe, temveč bolj po spisku želja in po sistemu »če imajo oni, moramo imeti tudi mi«. V zadnjih štirih letih je Občina Markovci za delovanje gasilstva namenila dober milijon evrov. Gasilce cenim in sem na njihovo delo ponosen. Ne morem pa se brezpogojno strinjati s pogoji in zahtevami našega tako imenovanega gasilskega lobija.«

Mojca Zemljarič

Foto: MZ

Pri Jožefovi kapeli, ob regionalni cesti, je Občina uredila počivališče.

Na podlagi 87. člena Stanovanjskega zakona (Ur. list RS, št. 69/03, 18/04-ZVKSES, 47/06-ZEN, 9/07 Odl. US, 18/07 Skl. US, 45/08-ZVEtL, 57/08, 87/11, 90/09-Odl. US, 62/10-ZUPJS, 56/11-Odl. US in 40/12-ZUJF), Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Ur. list RS, št. 14/04, 34/04, 62/06, 11/09 in 81/11), Pravilnika o merilih za ugotavljanje vrednosti stanovanj in stanovanjskih stavb (Ur. list RS, št. 127/04 in 75/05) Občina Markovci, Markovci 43, 2281 Markovci, objavlja

JAVNI RAZPIS ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ V NAJEM

1. PREDMET RAZPISA

1.1. Upravičencem bodo oddana v najem vsa prosta neprofitna stanovanja, ki so v lasti razpisovalca, za nedoločen čas, ki bodo v času veljavnosti prednostne liste izdelane na osnovi tega razpisa izpraznjena ali na novo pridobljena.

Oblikovani bosta prednostni listi A in B:

Lista A za prosilce, ki so na podlagi določila 9. člena Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Ur. list RS, št. 14/04, 34/04, 62/06, 11/09 in 81/11) glede na dohodek oproščeni plačati varščino in lastno udeležbo in Lista B za prosilce, ki so na podlagi določila 9. člena pravilnika iz predhodne alineje glede na dohodek zavezani plačati varščino in lastno udeležbo.

2. RAZPISNI POGOJI

2.1. Upravičenci za pridobitev neprofitnih stanovanj v najem so državljani Republike Slovenije, ki imajo stalno prebivališče na območju Občine Markovci ter tam tudi prebivajo. Upravičenci so tudi ženske z otroki, ki so žrtve družinskega nasilja, ki prebivajo na začasnem bivališču.

3. RAZPISNI POSTOPEK

Prošnjo za stanovanje morajo interesenti dvigniti in vložiti na sedežu Občine Markovci, Markovci 43, 2281 Markovci, v času uradnih ur. Prošnje z dokazili se morajo vložiti najkasneje do 12. 8. 2013.

Markovci, dne 10. 7. 2013

OBČINA MARKOVCI

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA MARKOVCI
Markovci 59
2281 Markovci

POMOČ DRUŽINI HORVAT PO POŽARU

V četrtek, 20. junija, popoldne je zagorela hiša v Prvencih 8, kjer je doma mlada družina Horvat, ki je ostala brez strehe nad glavo oziroma mansardnega stanovanja, ki so si ga komaj uredili, iz noči na ponedeljek pa jim je neurje še dodatno naredilo škodo. Horvatovi so štiričlanska družina; oče Miran, mama Bojana, sedemletna Tija in trimesečna dojenčica. Ravno zaradi nje bi želeli, da jim s skupnimi močmi finančno ali materialno pomagamo. Posredujemo vam naslov.

OBMOČNO ZDRUŽENJE RDEČEGA KRIŽA PTUJ
račun št.: 0420 2000 0348 846, s pripisom »POMOČ DRUŽINI HORVAT«, sklic 00-24 11 17

Za pomoč se vam v imenu družine Horvat zahvaljujemo.

Za več informacij pokličite:
sekretarka OZRK PTUJ Marjana Cafuta: 749 40 40
predsednica OORK Markovci Marija Prelog: 041 327 043

Upravni odbor OORK Markovci

90 let prostovoljnega gasilstva v Novi vasi

V Novi vasi letos zaznamujejo 90 let delovanja tamkajšnjega prostovoljnega gasilskega društva. Jubilej so s slovesnostjo, ki so se je udeležili številni gostje, proslavili v soboto, 15. junija.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil predsednik PGD Nova vas Konrad Šmigoc, ki je predstavil zgodovino delovanja društva v minulih 90 letih. »Ustanovni občni zbor našega društva je bil 20. julija 1923. Društvo se je ustanovilo, ker sta takrat vas prizadela dva večja požara. Krajanje Markovcev in Nove vasi so združili moči in ustanovili gasilsko društvo. Kmalu po ustanovitvi so zgradili prvi gasilski dom (leseno lopo) in nabavili ročno brizgalno. Leta 1926 so pričeli z gradnjo novega doma, ki je bil lociran v Novi vasi, nasproti Becove kapele. Na 27. občnem zboru društva, leta 1953, je bil sprejet sklep o razdružitvi društva in tako je bila želja krajanov Markovcev po svojem gasilskem društvu izpolnjena. Ker je bil prevoz brizgalne s konjsko vprego prepočasen, ob tresljajih med transportom pa se je ročna tudi večkrat pokvarila, so gasilci sklenili, da nabavijo novo gasilsko

vozilo. To je bil avtomobil znamke Ford, za katerega so sredstva pridobili z zbiranjem lesa in poljskih pridelkov. Ker se je društvo vseskozi opremljalo, je obstoječi gasilski dom za vso opremo, ki so jo posedovali, postajal premajhen. Zato so se odločili zgraditi novega. Gasilski dom, ki je namenu služil do leta 2006, je bil v uporabo slavnostno predan leta 1963. Istega leta so razvili tudi prvi društveni prapor. Nekaj let kasneje so s pomočjo zbiranja sredstev po vaseh kupili motorno brizgalno Rossenbauer, nato pa še novo gasilsko vozilo Tam 2001, ki je zamenjalo traktorje in tudi tovornjak takratnega poveljnika, s katerim so gasilci večkrat hiteli na pomoč, saj so bili nekaj časa brez lastnega vozila,« je zgodovino društva opisal Šmigoc in dodal: »Veliko smo na razvoju gasilstva postorili tudi v zadnjih 20-ih letih. Leta 1996 smo namenu predali novo gasilsko vozilo Iveco, ki nam služi še danes. Leta 2001 smo namenu predali športno igrišče, naslednje leto je občina zagotovila zemljišče za gradnjo novega gasilsko-vaškega doma. Objekt smo slavnostno odprli leta 2006. 80. obletnico ustanovitve društva

Foto: MZ

Med prejemniki zahvalnih listin je bila tudi Občina Markovci. Zahvalo je sprejel župan Milan Gabrovec.

smo proslavili julija 2003 in takrat izdali bilten, v katerem je opisana zgodovina delovanja društva. Leta 2008, ko smo praznovali 85. obletnico, smo razvili nov društveni prapor.«

Leta 2007 so se v Novi vasi kar sedemkrat srečali z rdečim petelinom. Šlo je za domneve, da je bil na delu požigalec. Naravna nesreča izjemnih razsežnosti pa je vas doletela novembra lani. Poplavna voda je zalila stanovanjske, gospodarske in poslovne objekte, deroča voda je odnašala tudi zemljišča. V vsaki nesreči so krajanom nesebično na pomoč pristopili gasilci. In zato je predsednik Konrad Šmigoc svoje razmišljanje na slovesnem dogodku zaključil z besedami: »Prostovoljno gasilstvo pomeni, da vsak posameznik dela v tej humanitarni organizaciji prostovoljno, brezplačno, da se zaveda vseh obveznosti in tudi tveganj, katerim je nemalokrat med reševanjem tudi sam izpostavljen. Zato je zelo boleče, ko po raznih akcijah, v katerih gasilci

celo izpostavimo svoja življenja, ljudje grajajo delo posameznika ali društva. Žal velikokrat to počnejo tisti, ki od daleč, z rokami na hrbtu ali v žepih, naše delo samo opazujejo. Vsem vam, gasilke in gasilci, na tem mestu izrekam zahvalo za vaše nesebično in požrtvovalno delo v naši organizaciji.«

Slavnostnega dogodka v Novi vasi so se udeležili gasilci iz sosednjih in prijateljskih gasilskih društev. Med gosti so bili tudi župan občine Markovci Milan Gabrovec ter oba podžupana, Franc Rožanc in Franc Ferčič, svetniki občine Markovci, podpredsednik podravske regije Janez Liponik, predsednik Območne gasilske zveze Ptuj Marjan Meglič, poveljnik Občinskega poveljstva občine Markovci Milan Majer, poveljnik štaba Civilne zaščite občine Markovci Ivan Golob ter častni predsednik PGD Nova vas Janez Golob. Na prireditvi so podelili številna gasilska odlikovanja, priznanja in zahvale.

Mojca Zemljarič

Foto: MZ

Postrojenje ob zaključku prireditve

Devet desetletij dela PGD Markovci

Prostovoljni gasilski društvi Nova vas in Markovci imata skupne začetke. Leta 1923 je bilo namreč ustanovljeno skupno društvo Nova vas sveti Marko. Po treh desetletjih, leta 1953, se je Markovčanom uresničila dolgoletna želja in ustanovili so samostojno gasilsko društvo.

Ker svojih prostorov niso imeli, so opre-

mo in ročno brizgalno hranili v kmečkem gospodarskem posloplju, kasneje pa v prostorih kmetijske zadrage. To se je spremenilo leta 1955, ko so markovski gasilci dobili prostor v Sokolskem domu. Kasneje so nabavili motorno brizgalno znamke Savica, ki je nadomestila ročno brizgalno. Leta 1967 so kupili motorno brizgalno Rosenbauer 8/8, ki je v upo-

rabi še danes. Leta 1972 so k objektu, ki so ga uporabljali za potrebe gasilstva, dogradili garažo in gasilski stolp, štiri leta kasneje so v društvo pripeljali pomembno pridobitev – novo gasilsko vozilo Tam 60. Pred slabimi tremi desetletji je razvoj gasilstva prinesel svež veter in nove aktivnosti tudi med markovske gasilce. Aktivneje se je pričelo včlanjevati mlajše člane, pričelo se je sodelovanje na gasilskih izobraževanjih in tekmovanjih, pričeli pa so tudi z organizacijo svojega tekmovanja, ki je preraslo v mednarodno in je bilo letos jubilejno 25-to zapovrstvo. Leta 1996 so nabavili novo vozilo GVM znamke Peugeot Boxer.

»Z ustanovitvijo samostojne občine smo v Markovcih videli priložnost, da uresničimo dolgoletne želje po novem gasilskem domu in v ta cilj smo vložili vse napore. Leta 2004 smo pridobili gradbeno dovoljenje, porušili stari dom in pričeli z gradnjo novega. Slavnostna otvoritev je bila 1. julija 2007. V času gradnje gasilskega doma smo zamenjali dotrajano staro orodno vozilo, in sicer z rabljenim vozilom GVC 16/25, ki ga je danes zamenjalo novo sodobno gasilsko vozilo GVC 16/25 znamke Renault Midlum. Hvaležni smo vsem predhodnim generacijam za vložen trud in pridobitve, hvaležni, da so z močno voljo ohranjali društvo

Foto: MZ

Predsednik PGD Markovci Marko Lepoša

pri življenju in ga kljub velikokrat težkim časom vseskozi razvijali. Danes smo ponosni, da smo del tega jubileja in da vstopamo v novo desetletje delovanja s pomlajenim članstvom,« je na jubilejni prireditvi povedal predsednik PGD Markovci Marko Lepoša in se za sodelovanje ter pomoč zahvalil Občini Markovci, OGZ Ptuj, občinskemu gasilskemu poveljstvu, štabu civilne zaščite, sosednjim gasilskim in drugim društvom, sponzorjem in donatorjem ter vsem domačim gasilkam in gasilcem, sovaščankam, sovaščanom in vaškemu odboru, s katerim prav tako dobro sodelujejo.

Mojca Zemljarič

Foto: MZ

Novo gasilsko vozilo PGD Markovci, ki ga je blagoslovil mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej.

90 let Prostovoljnega gasilskega društva Stojnci

V soboto, 8. junija, je Prostovoljno gasilsko društvo Stojnci praznovalo 90 let delovanja. Ob tem slavnostnem dogodku so namenu predali tudi novo gasilsko vozilo GVC 16/25. Praznovanje obletnice se je pričelo že v sredo s slavnostno sejo, kjer so podelili priznanja in predstavili prvi zbornik, ki je nastal ob tej priložnosti.

Začetke gasilstva v vasi Stojnci zasledimo že okrog leta 1908, kot društvo pa so se organizirali leta 1923 na Kvarovi domačiji. Od takrat je gasilstvo v Stojncih delovalo neprekinjeno, vseskozi raslo, napredovalo in bilo vselej gonilo družabnega dogajanja na vasi. Na sobotno junijsko popoldne so v Stojncih obeležili teh 90 let delovanja in namenu predali tudi novo gasilsko vozilo. Kot se za takšno slovesnost spodobi, je najprej na svečani prireditvi potekala gasilska parada vseh zbranih gasilk in gasilcev. Ob zvokih Godbe na pihala Občine Markovci so prikorakali pred prireditveni

prostor, kjer so pripravili špalir za prihod težko pričakovanega vozila. Zbrano občinstvo je prihod pozdravilo z velikim aplavzom, nato pa je sledilo nadaljevanje programa. Za kulturni utrinek so poskrbeli pevke in pevci Mešanega pevskega zbora Klasiko KUD-a Sobotinci, zbrane pa so nagovorili domači predsednik PGD Stojnci Dejan Zemljarič, občinski poveljnik Milan Majer, predsednik OGZ Ptuj Marjan Meglič in predstavnik Občine Markovci, podžupan Franc Rožanc. Na prireditvi so med drugim podelili državna odlikovanja, zahvale in priznanja društvom za sodelovanje, zahvalili pa so se tudi vsem srebrnim in zlatim botrom, ki so finančno podprli nakup novega gasilskega vozila. Novo pridobitev je blagoslovil domači farni župnik Janez Maučec. Nato smo bili priča predaji avtomobilskega ključa, ki je romal iz rok podžupana, predsednika, poveljnika in nato vozniku, ki je javno zaobljubil uporabo novega gasilskega vozila. Ob zvokih avtomobilskih siren in sirene iz gasilskega

doma je marsikdo začutil slovesen trenutek, ki se bo vsekakor zapisal v zgodovino gasilstva v Stojncih.

Za Prostovoljno gasilsko društvo Stojnci se je praznovanje častitljive obletnice pričelo že v začetku leta, na letni konferenci v mesecu februarju, kjer so zastavili cilje in pričeli s pripravami. Praznovanje se je nadaljevalo v začetku maja, ko so ob godu sv. Florjana obeležili 20. obletnico postavitve kipa zavetnika gasilcev. Že 20. leto zapored so se pri sveti maši zbrali gasilci naše občine in se priporočili svojemu zavetniku. Krona jubileja je bilo prav sobotno junijsko popoldne, uvod v praznovanje pa je bil že v sredo, ko so organizirali slavnostno sejo. Domače društvo je podelilo priznanja sosednjim društvom, prav posebno mesto je dobil tudi prvi gasilski zbornik, ki je bil na seji tudi predstavljen. Uredniški odbor si je zadal nalogo sestaviti nekaj, kar bo ostalo potomcem. Zbornik Prostovoljnega gasilskega društva Stojnci je nastajal pod budnim oč-

som urednice Hedvike Rojko, ki je s pomočjo članic uredniškega odbora Sente Völkner in Jadranke Furjan zbrala podatke in fotografije ter pripravila prehojeno pot društva v besedi in sliki. Društvo je obnovilo tudi prvo motorno brizgalno, ki je bila nekoč v operativni enoti, zdaj pa je del muzejske zbirke. Letnica na njej kaže začetek delovanja društva, torej na leto 1923. Obnovila sta jo Stanko Kelenc in Milan Majer.

Sobotna prireditev, ki je bila za Stojnce in ne nazadnje za celotno občino Markovci velikega pomena, je bila s strani gostiteljev, domačih stojnjskih gasilcev, organizirana in lepo speljana. Gasilke in gasilci se na tem mestu zahvaljujejo prav vsem, ki ste kakorkoli doprinesli, da je dogodek postal še lepši. Lepa hvala za vso pomoč in organizacijo domačim gasilkam in gasilcem, vaščanom ter srebrnim in zlatim botrom, ki so omogočili nakup velike pridobitve.

Alenka Rožanc

Skupinska slika vodstva PGD Stojnci, OGZ Ptuj in poveljstva Markovci z botri novega vozila

Foto: MZ

Gasilska tekmovanja

Foto: PM

Vaja z vedrovko (na fotografiji pionirke PGD Bukovci)

Foto: PM

Člani med izvedbo vaje

Tekmovanje za pokal vasi Bukovci

Prostovoljno gasilsko društvo Bukovci je v soboto, 29. junija, v športnem parku Bukovci priredilo 30. tradicionalno gasilsko tekmovanje pionirk, pionirjev, članic in članov.

Pionirji in pionirke so se pomerili v vaji z vedrovko in štafeti s prenosom vode. Prvo mesto so si pri fantih zasluženo priborili najmlajši iz PGD Spuhlje, pri pionirkah pa so prvo mesto osvojile domačinke, aktualne državne prvakinja.

Članice in člani so se pomerili v vaji z motorno brizgalno po pravilih CTIF - suha izvedba in s štafeto brez ovir. V ženski konkurenci je zmagala desetina PGD Pekre, med člani pa ekipa PGD Podgorci. Skupaj je na tekmovanju sodelovalo kar 27 ekip in dve izven konkurence - članice in člani iz pobratenege društva DVD Lovrečan-Dubrava. Vse ekipe so prejele priznanja, najboljše tri pokale, vse prve ekipe pa še prehodni pokal.

Tekmovanje je potekalo v dobrem vzdušju in v lepem vremenu, brez kakršnih koli pripomb glede sojenja in izvedbe tekmovanja. Člani društva se torej lahko pohvalijo z dobro organizacijo in udeležbo ekip. Veseli so, da je tekmovanje obiskalo veliko število gledalcev, predvsem staršev najmlajših v društvu, saj je pomembno, da starši podpirajo svoje otroke pri njihovi gasilski dejavnosti, saj so tako malčki še bolj motivirani. V PGD Bukovci se zavedajo, da je le tehnično in fizično usposobljen gasilec lahko dober gasilec. Prav zato že vrsto

let veliko pozornost posvečajo različnim tekmovanjem in izobraževanjem. V okolici skorajda ni tekmovanja, na katerem ne bi vsaj enkrat zmagala desetina iz njihovega društva. Zavedajo se, da je z mladimi ogromno dela in če ga opravljaš uspešno, se za prihodnost društva ni potrebno bati.

Patricija Majcen

Gasilsko tekmovanje v Zabovcih

Zadnjo soboto v juniju je v Zabovcih potekalo 26. spominsko tekmovanje za pokal Ivančka Horvata in Marjana Bračiča. Tekmovanje se je odvijalo v Športnem parku, organizator tekmovanja pa je bilo PGD Zabovci.

Na tekmovanju so tekmovali štiri skupine pionirjev. Prvo mesto so osvojili pionirji PGD Stojnci, drugo PGD Spuhlja, tretje PGD Markovci in četrto PGD Pacinjce. V kategoriji pionirk je tekmovalo pet ekip, kjer so slavile pionirke iz Kicarja, sledile so jim pionirke iz Zabovcev, tretja je bila desetina Prvenci-Strelci, četrta ekipa Markovcev in peta ekipa Gerečje vasi. Prehodni pokal za Memorial Ivančka Horvata in Marjana Bračiča so tudi tokrat osvojili pionirji iz PGD Stojnci.

Istočasno je potekalo tudi tekmovanje v mokri hitrostni vaji članov A, kjer so nastopile štiri ekipe. Najboljši so bili člani PGD Stojnci, sledijo jim člani PGD Zabovci, člani PGD Markovci in člani PGD Sladki vrh. Prve tri ekipe iz posameznih kategorij so prejela pokale, ostale ekipe pa priznanje za sodelovanje.

Jana Janžel

»Praznik vseh norcev« - jubilejni koncert FD Markovci

V soboto, 1. junija, je Folklorno društvo (FD) »Anton-Jože Štrafela« Markovci praznovalo 75. obletnico delovanja, ki so jo okronali s slavnostnim koncertom. Praznični večer so naslovlili »Praznik vseh norcev«, kjer so predstavili plesne in običajne našega območja v času od svečnice do pepelnice.

Priprave na jubilejni koncert so se pričele že v preteklem letu. V koncertnem programu je sodelovalo blizu sto nastopajočih, saj so nastopili tako aktivna folklorna skupina, ljudske pevke, pustni liki, kopjaši (starejši in mlajši), pevci ljudskih pesmi, starejša folklorna skupina, otroška folklorna skupina in lika zafčina. Prav zaradi tolikšnega števila nastopajočih je bilo ob izvedbi potrebno mnogo koordinacije. Program je predstavljal zgodbo, ki se je dogajala v času od svečnice do pepelnice. Naši kraji in okoliš v tem obdobju še posebej zaživijo, zato za gledalca zgodba ni zahtevala napora. Vse se je pričelo s prvim rožljanjem z zvonci na svečnico ob polnoči, nadaljevalo s snubljenjem fanta pri dekletu, ki je pripeljalo do poroke. Seveda vmes ni manjkalo kopjašev in drugih pustnih likov, ki so nekoč, ko so bile poroke v glavnem le v času pusta, bili stalni spremljevalci porok. Zaključek je predstavljal pokop pusta, nastopila pa je pepelnica. Zgodbo so povezali plesni koraki, glasbene melodije, zapete pesmi in odigrani dialogi. Idejni vodja slavnostnega koncerta ob 75. obletnici društva in umetniški vodja folklorne skupine v Markovcih je Peter Bezjak, ki je v nastopajočih uspel vzbuditi čut za odgovornost, pripadnost skupini in zavedanje, da gre za skupno dobro, kar je velikokrat težje doseči v primerjavi naučiti se novega plesnega koraka. Dela in truda je bilo nemalo, a se je vse skupaj poplačalo.

FD »Anton-Jože Štrafela« Markovci je bilo ustanovljeno leta 1938, ko se je skupina mladih fantov in deklet na pobudo etnomuzikologa Franceta Marolta zbrala v skupino in prvič pod vodstvom Frana Žižka nastopila na srečanju etnografskih skupin v Mariboru. V vseh teh letih so člani zabeležili mnogo nastopov doma in v tujini. Vrsto let je bilo prav markovsko folklorno društvo steber folklorne in ohranjanja običajev v Sloveniji. To se je spremenilo z razmahom in popularizacijo, ko je nastalo veliko število folklornih društev po celotni državi. A folkloro v Markovcih dela posebno predvsem raznolikost njenih sekcij in specifičnost okolja, saj ni nikjer drugje najti toliko šeg, navad in običajev, še posebej pustnih, kot prav na tem območju. Društvo se trudi ohranjati vse tisto, kar je bilo nekoč stalnica v vsakdanu preprostega in kmečkega človeka. Peter Bezjak na vprašanje, kako ocenjuje izveden koncert, odgovarja: »Ob tem vprašanju se mi misli vrnejo leto in pol

Foto: MZ

Folklornikom je ob jubileju čestital tudi župan Milan Gabrovce.

nazaj, saj je bilo od ideje do izvedbe vložena zelo veliko truda. V program koncerta so bile vključene vse sekcije društva, vsaka na svoj način. Želja je bila, da izvedemo samostojni koncert in s tem ovržemo še en stereotip, in sicer, da društva, ki delujejo na ljubiteljskem nivoju, ne zmorejo izvesti samostojnega programa v taki meri. S skupnimi močmi smo ta stereotip v celoti ovrgli. Za tak projekt je bilo potrebno podrediti interese posameznika interesu skupine. Dokazali smo, da zmoremo le, če stopimo skupaj in vsi verjamemo v projekt. Nekako ne morem mimo tega, da ne omenim opažanj, ki sem jih zaznal tekom priprav. Kljub času, v katerem živimo, smo ljudje še pripravljeni stopiti skupaj in delati za skupen cilj. Včasih nam nekako zmanjka volje in želje, ki nam jo vzame sodoben način življenja. Vendar v sebi še vseeno nosimo altruizem; včasih rabimo nekoga, da nam ga spodbudi.«

Jubilejni koncert je bil prazničen ne le zaradi novih spleto, temveč tudi zaradi nove kostumske podobe. Aktivna folklorna skupina se je za to priložnost prvič oblekla v nove noše, ki so bile narejene po raziskavi. Peter Bezjak je o tem povedal: »Pri raziskavi smo se omejili na Ptujsko polje in kolikor je le bilo mogoče, tudi na območje občine Markovci. Po opisu oblačil, ki so sestavljali obleko spodnjih Poljancev s Ptujkega polja, imamo opraviti s tako imenovano belo, za panonsko oblačilno območje značilno nošo. Raziskava je zajemala čas od 2. polovice 18. stoletja do 1. polovice 19. stoletja. Kljub zgodnjemu obdobju se je našlo kar nekaj pisnih in slikovnih virov. Zelo zanimiva je najdena freska pod korom farne cerkve pri sv. Barbari v Cirkulanah, ki potrjuje najdene pisne vire. Pri izdelavi kostumov smo uporabili 100 % naravne materiale, kot so lan, volna, bombaž in svila, zato smo veliko materiala bili primorani kupiti v tujini. Pri izdelavi sta mi z nasveti pomagala dr. Bojan Knific, svetovalec za folklorno dejavnost JSKD, in Brane Demec, ki mi je svetoval glede materialov. Za ka-

Foto: MZ

Nastop aktivne folklorne skupine FD Markovci, ki je uprizorila snubljenje.

Foto: MZ

Ples z bosmani je predstavila starejša folklorna skupina, ki se ji je pridružil tudi predsednik FD Markovci Janez Golc.

kovostno izdelavo kostumov gre zahvala Andreji Stržinar, ki se ukvarja z unikatnim šiviljstvom in ki je izkušnje več let pridobivala v ljubljanski Operi.«

Koncerta v Markovcih so se udeležili tudi predstavniki folklorne na državni ravni, med njimi Mirko Ramovš, Nežka Lubej, Vasja Samec, Adriana Gaberščik, ki je strokovna spremljevalka srečanj za pevске sestave, in Tomaž Rauch, strokovni spremljevalec za godčevske skupine, Alenka Pakiž, priznana raziskovalka kostumov in mnogi drugi predstavniki folklornih društev. FD Markovci se je dolgo uvrščalo v sam vrh slovenske folklorne. Kam se uvršča danes po 75 letih, kje bi bilo potrebno zadeve še izboljšati? Peter Bezjak odgovarja: »To vprašanje sem si tudi sam velikokrat zastavil. Ves ta čas je bilo moje vodilo, da poskušamo delati kvalitetno in strokovno, kot je le mogoče. V skupino so vključene plesalke in plesalci različnih interesov, nekateri izmed njih so vključeni tudi v druga društva, zato je potrebno veliko motiviranja in usklajevanja, da se jih združi v celoto. Skupina se prepogosto sooča s premajhnimi števili članov. Za normalno in nemoteno delo bi bilo potrebno deset plesnih parov. Veliko ostalih pomanjkljivosti, kot so kostumska podoba, godčevski, pevski in plesni program, je bilo v zadnjih letih odpravljenih in prepričan sem, da ima skupina ves potreben potencial in znanje za delovanje na najkvalitetnejši ravni za v prihodnje. V zadnjih letih smo razdelili vsa strokovna dela in tako je vsak zadolžen za področje, na katerem lahko

največ pripomore. Najpomembnejše je, da se vodi in ostali, ki strokovno pomagajo, nenehno izobražujejo, saj je nivo kvalitete dela njihova odgovornost.«

S slavnostnim koncertom se je umetniški vodja Peter Bezjak od vodenja folklorne skupine poslovil. Skupino je vodil polnih osem let in si s tem pridobil mnogo izkušenj. »Menim, da smo v teh osmih letih postorili zelo veliko stvari. Skupina ima v programu pet zaključenih odrskih postavitev, v katere so vključene vse prvine folklorne dejavnosti. Naredili smo dve raziskavi kostumske podobe. Poleg vsega tega dela pa se je rodilo še veliko drugih idej, ki bodo vidne šele čez čas. Z načrtnim pristopom in načinom dela smo definirali nove smernice delovanja skupine za v prihodnje. Z dobrim preteklim delom in pristopom smo si pridobili spoštovanje in pričakovanja od nas so zdaj še večja. Vodenje folklorne skupine je sedaj zaupano Jasni Forštnarič. Trdno sem prepričan, da bo zasejano ljubezen do folklorne uspešno sejala naprej. Sam se bom v prihodnje posvetil umetniškemu vodenju, nadaljnji raziskavi kostumov in predvsem zapisovanju plesov s plesno notacijo, tako imenovano kinetografijo, za katero se navdušujem zadnje čase. Ob tej priložnosti bi se še enkrat želel zahvaliti vsem trenutnim in bivšim članom folklorne skupine, s katerimi sem kot vodja folklorne skupine preživel pestrih osem let. Hvala tudi izvršnemu odboru, ki je omogočil, da sem ideje lahko udeleževal. V prihodnje bi nam želel veliko medsebojnega spoštovanja, sodelovanja in da bomo vsako stvar, ki se je bomo lotili, poskušali narediti čim boljše.«

Verjamemo, da bo folklor v Markovcih živel dalje, saj imamo prav na našem območju bisere njenega zaklada, na katere smo lahko upravičeno ponosni.

Alenka Rožanc

Foto: MZ

Ples kopjašev - mladih in starejših

Foto: MZ

Ljudske pevke so med drugim zapele tudi svečansko kolednico.

Foto: MZ

Pevci ljudskih pesmi: »Prijatelj moj, nič se ne ženi.«

Foto: MZ

Pevci ljudskih pesmi - orači

Foto: MZ

Folklorna skupina z novim spletom v novih oblekah

ART PTUJ 2013
POLETNI FESTIVALI
SUMMER FESTIVALS

Arsana
5. Glasbeni festival
5th Music Festival

24. 7 - 2. 8. 2013

DOGODKI / EVENTS

V sredo, 24. 7. 2013 / Wednesday, 24th July 2013

20.30
PERPETUUM JAZZILE – OTVORITVENI KONCERT
Dvorišče minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

V četrtek, 25. 7. 2013 / Thursday, 25th July 2013

16.00
VOKALNA DELAVNICA Z DENISE JANNAH
Glasbena šola Karol Pahor Ptuj / Music School Karol Pahor Ptuj

19.30
ZAKLJUČNI NASTOP VOKALNEGA CAMPA ARSANA
Dvorišče Muzikafe / Home of culture Muzikafe

21.00
DENISE JANNAH
Hotel Mitra

V petek, 26. 7. 2013 / Friday, 26th July 2013

19.30
GODALNI KVARTET FEGUŠ & VASKO ATANASOVSKI
DomKulture Muzikafe / Home of culture Muzikafe

21.00
EL SENIORES
Dvorišče Minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

22.30
OKUSI KUBANSKE KUHINJE IN PLESA
Hotel Mitra

V soboto, 27. 7. 2013 / Saturday, 27th July 2013

11.00
OKROGLA MIZA - KULTURA IN TURIZEM, PROSTOR POVEZOVANJA IN REŠITEV V ČASU KRIZE
Dvorišče Hotela Mitra / The courtyard of Hotel Mitra

11.00
POULIČNO DOGAJANJE - MLADI VOKALNI SOLISTI
Slovenski trg / Slovenian square

19.30
POULIČNO DOGAJANJE - SOUL & POPER
Slovenski trg / Slovenian square

20.30
BEST OF STAND UP (TIN VODOPIVEC, PERICA JERKOVIČ, BOŠTJAN GORENCPIŽAMA IN DOMAGOJ PINTARIČ),
Dvorišče Minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

22.00
OKUSTIČNI TRIO - KATJA KOREN, KARIN ZEMLIČ in MATE BRODAR
Dvorišče Minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

V nedeljo, 28. 7. 2013 / Sunday, 28th July 2013

10.30
LUTKOVNA PREDSTAVA "KOGA SE STRAH BOJI"
DomKulture Muzikafe / Home of culture Muzikafe

11.30
USTVARJALNA DELAVNICA Z LUTKAMI
DomKulture Muzikafe / Home of culture Muzikafe

19.00
POTOPIŠNO PREDAVANJE "S KOLESOM PO LAOSU"
DomKulture Muzikafe / Home of culture

20.30
TRIBUTE TO JANIS JOPLIN - ZDENKA KOVAČIČEK
Dvorišče Minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

V ponedeljek, 29. 7. 2013 / Monday, 29th July 2013

19.30
LOVRO POGORELIČ
Slavnostna dvorana ptujskega gradu / Festival hall of Castle Ptuj

21.00
IGOR GERŽINA
Dvorišče Mitre / The courtyard of Hotel Mitra

V torek, 30. 7. 2013 / Tuesday, 30th July 2013

19.30
MEDNARODNI GODALNI ORKESTER S SOLISTI
Slavnostna dvorana ptujskega gradu / Festival hall of Castle Ptuj

21.00
SORRY DIABATE & NEW TRIBE – ZVOK AFRIKE
Dvorišče Minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

22.00
VINSKI VEČER
Hotel Mitra

V sredo, 31. 7. 2013 / Wednesday, 31st July 2013

19.30
MOJSTRI KOMORNE GLASBE
Slavnostna dvorana dornavskega dvorca / Festival hall of Castle Dornava

20.30
KLAPA MASLINA
Dvorišče Minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

22.00
LUKA BENČIČ TRIO
DomKulture Muzikafe / Home of culture Muzikafe

V četrtek, 1. 8. 2013 / Thursday, 1st August 2013

19.30
KONCERT MLADIH EVROPSKIH SOLISTOV
Slavnostna dvorana ptujskega gradu / Festival hall of Castle Ptuj

20.30
GAL & SEVERA GJURIN S SIMFONIČNIM ORKESTROM CANTABILE
Dvorišče minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

22.00
POULIČNO DOGAJANJE - MATJAŽ & NADINE
Slovenski trg, Gostilna Ribič, DomKulture Muzikafe / Slovenian square, Restaurant Ribič, Home of culture Muzikafe

V petek, 2. 8. 2013 / Friday, 2nd August 2013

20.30
TINKARA KOVAČ - OBČINSKI PRAZNIK
Dvorišče minoritskega samostana / The courtyard of the Minorite monastery

22.00
TABU
Amfiteater Term Ptuj

INFO: ARSANA, Jadranska ulica 4, 2250 Ptuj, Slovenija, tel.: 05 99 55 041, 041 280 954, email: info@arsana.si, www.arsana.si, Prodaja vstopnic: Eventim, TIC Ptuj, Društvo Arsana, Center Destinacije (Hotel Primus)

www.arsana.si

www.artptuj2013.si

Predstavitev naših vasi – Stojnci

Vas Stojnci je ena izmed devetih vasi v občini Markovci. Je najvzhodnejše naselje v občini, saj s sosednjo vasjo Muretinci že meji na občino Gorišnica. Danes vas šteje prek 800 prebivalcev, skozi njo pa vodi glavna cesta do mejnega prehoda Zavrč. Vas je v zadnjih dveh desetletjih dobila novo podobo.

Na zahodu se kraj stika z Bukovci in na vzhodu z Muretinci. K Stojncem spadata zaselka Pri Gajih in Siget, oba na jugu, v smeri proti reki Dravi. Siget pomeni kajžarsko naselje; ta so pogosta tudi v drugih vaseh. Izraz pomeni otok, saj bi naj takšni zaselki nastali na otokih. Na dravski terasi prevladujejo njive, bližje reki pa so travniki in precej širok pas poplavnega gozda. Na njenem bregu je farma s perutnino. Živinoreja je v vasi z leti močno upadla, še vedno pa sta dobro razvita poljedelstvo in pridelava zelenjave. Zaposleni krajani delajo po večini na Ptuj in v Mariboru ter v bližnjih okoliških krajih. Najstarejše krajevne omembe tega območja segajo v leto 1286, ko je prvič poimenovana tudi vas Stojnci, takrat imenovana Stoyndorf (nadalje leta 1422 kot Staindarff in Pettawerpfarr, leta 1432 kot Staindorf). Takrat je v celoti pripadala gosposčini Vurberk.

Matej Slekovec, duhovnik in avtor župnijske kronike pri Svetem Marku, je vas Stojnci leta 1897 opisal takole: »Svoje imej so Stojnci dobili po slovenskem plemiču Stojanu, ki je imel svoje dni ondi gradič, pozneje Tusilovičev dvor imenovan. Občina meri 4,79 km² ter broji 106 hiš in 562 prebivalcev (266 mošk., 296 žensk).« Nadalje je v župnijski kroniki navedeno, »da je zemljišče na območju te

Foto: MZ

Poslopje gasilskega doma v Stojncih je bilo v minulih letih v celoti obnovljeno.

vasi precej prodnato in posledično nerodovito in da so ljudje vsled tega precej ubogi«. K obči bedi tistega časa so po podatkih iz kronike pripomogli tudi večkratni požari, ki so upepelili večino hiš (in sicer v letih 1879, 1883, 1884, 1893 in 1895). Kronist Slekovec še dodaja, da ljudje v Stojncih govorijo posebno narečje, ki je nekoliko podobno haloškemu. Prav tako je v župnijski kroniki zapis, da je bila leta 1660 zaradi čarovništva v Stojncih tožena in obsojena Vera Krajnc.

Danes so Stojnci razvita podeželska vas, ki ponuja ugodne pogoje za življenje na deželi. Tod vodi cesta med Ptujem in vzhodnimi Halozami, ki pripelje tudi

do mejnega prehoda. V vasi so živilska trgovina, tri gostilne, bencinska črpalka in najrazličnejše obrti vaščanov: avtopralnica, avtoservis, prodaja tekstilnih izdelkov, keramičarstvo, parketarstvo, kmetijska gradbena mehanizacija, prodaja elektro in vodovodnega materiala, ogrevalne tehnike in sanitarne opreme, zaključna gradbena dela ..., prevladuje pa pridelava zelenjave. Ta iz Stojncev potuje na mnogo tržnic po Sloveniji. V vasi so tri registrirane kmetije, ki se ukvarjajo z integrirano pridelavo zelenjave (Kmetija Mihec), prodajo suhomesnatih izdelkov, domačega kruha in zelenjave (Kmetija Cimerman) in s pridelavo ter prodajo krompirja (Kmetija Meznarič).

V vasi najdemo tudi tri kapele: Kvarova v spodnjem delu vasi, Kovačeva kapela ob glavni cesti in kapela na stojnski gmajni v središču vasi. K obeležjem spadata tudi Šmolkov križ, ki stoji ob glavni cesti Stojnci–Borl, in Vonišov križ.

Gonilna sila dogajanja na vasi so gasilke in gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Stojnci, ki v letošnjem letu obeležujejo 90-letnico svojega delovanja. V preteklih letih so obnovili gasilski dom, letošnje leto pa praznovali 20. obletnico postavitve kipa sv. Florjana, ki stoji prav pred stojnskim gasilskim domom in pred katerim se vsako leto zberejo gasilci naše občine. Gasilci vsako leto tudi priredijo tradicionalno Aninsko veselico, ki je za vas velik praznik. Zanimivost dogodka, ki se v resnici slavi v sosednji

občini in fari, je zato toliko večja. A ker je tradicija Aninske nedelje v Stojncih že od nekdaj, se ta navada ohranja še danes. Takrat je v vasi čutiti pravo praznično navdušenje. Sv. Ana, ki goduje konec julija, domov privabi mnoge družinske člane in sorodnike stojnskih vaščanov, ki živijo v tujini, in se za ta praznik vrnejo domov.

Stojncev pa ne smemo pozabiti omeniti tudi v povezavi s fašenkom, saj so bili že stari starši in rodovi več kolen nazaj pravi fašenski veseljaki in ustvarjalci. Fašenk v Stojncih ne pomeni le veseljačenja, ampak čas druženja in ustvarjanja, ureničevanja novih idej. Priprave nanj se pričnejo kmalu po novem letu, vse pa se ustavi na pepelnico. V preteklih letih so se vaščanke in vaščani organizirali v kar pet pustnih skupin, zadnja leta pa se število spreminja med tri in štiri. Fašenk je tisto, na kar nekateri čakajo celo leto. V vasi deluje tudi društvo KUD Maska, ki se s svojim delovanjem najbolj izkaže ravno v času fašenka.

Ostali dve društvi v vasi sta Športno društvo Stojnci, ki na igrišče ob reki Dravi privabi mnoge ljubitelje nogometa, svoje prostore pa ima v središču vasi tudi Društvo godbe na pihala Občine Markovci, ki se je pred več kot 90 leti rodila ravno v Stojncih. Prav tako so člani (sami Stojnčani) povezani v »Fuškompanijo«, ki popestri marsikatero vaško dogajanje. Ob tem velja omeniti tudi aktiv kmečkih žena, ki vselej poskrbi za postrežbo na dogodkih. Skozi celo leto se v vasi zvrstijo številni dogodki, ki pa se jih žal udeležujejo le redki: zbiranje vina za fašenk, fašenska povorka na pustni torek, program ob materinskem dnevu, postavitve majskega drevesa, postavitve klopotca, vaške kolone ... Vsega tega dogajanja bi se moralo udeležiti čim več vaščanov, saj se s tem izkažeta povezanost vasi kot celote in občutek za skupno dobro.

Danes življenje v vasi teče povsem drugače kot nekoč. Vso ročno delo so nadomestili traktorji in druga kmetijska mehanizacija, mladi odhajajo v svet in se preseljujejo. Tako se pogosto zgodi, da svoje sovaščane, morda celo vrstnike, srečaš vse drugje, razen v domači vasi ne. To pa je sodoben tempo življenja, ki nam narekuje vedno večjo aktivnost in željo po vedno nečem boljšem. A znani pregovor ni zastonj: »Povsod je lepo, a doma je najlepše«. Stojnčani se s tem vsekakor strinjamo.

Alenka Rožanc

STRELEC d.o.o.

PREVOZNIŠTVO IN ZEMELJSKA DELA

Janko STRELEC

Stojnci 122, 2281 Markovci

TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevoznništvo
- izposoja kompresorjev
- tlakovanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

Foto: MZ

V Stojncih je lepo urejeno tudi območje športnega parka ob reki Dravi.

Zlato priznanje Komornemu zboru Kor

V času med 30. majem in 2. junijem se je Komorni zbor (KZ) Kor iz KUD KulTura udeležil mednarodnega zborovskega tekmovanja 4th Int. Anton Bruckner Choir Competition and Festival 2013 v Linzu, ki se ga je udeležilo 22 zborov in vokalnih ansamblov s celega sveta.

Tekmovanje je bilo s strani organizatorja Interkultur zelo dobro pripravljeno, kar smo lahko ugotovili že pred odhodom, predvsem pa ob prihodu in bivanju v Linzu. Tokratno 4. tekmovanje je bilo glede kvalitete zborov izjemno, kar se je kasneje odrazilo na rezultatih, komentarjih žirije in predvsem na tekmovalnih

predstavitvah zborov; odlična pripravljenost zborov je bila tudi pričakovana posledica precejšnjih stroškov, ki so jih imeli predvsem zbori iz bolj oddaljenih držav (Singapur, ZDA, Islandija, Švedska, Rusija, Romunija ...).

Za KZ Kor je bila udeležba na tem tekmovanju del načrtane poti, ki sem jo zastavil že v letu 2010 in se na moje veliko veselje precej dosledno uresničuje. Takratna odločitev, da bomo namesto projektno zastavljenih vaj pričeli z rednimi tedenskimi ter da se bomo posvetili tudi izdelovanju tekmovalnih programov, se je pokazala za pravilno. Zbor iz sezone v sezono pridobiva na kvaliteti, prav tako

pa se kadrovsko dopolnjuje z dobrimi pevci iz širše regije. Tako je zbor že na regijskem tekmovanju leta 2011 v Mariboru prejel zlato priznanje, prav posebej pa smo veseli zdaj doseženega zlatega priznanja na opisanem mednarodnem tekmovanju v Linzu. Program, ki smo ga zapeli, je bil sestavljen iz dveh delov: prijateljskega koncerta in tekmovalnega nastopa. Čeprav smo v okviru prijateljskega koncerta zapeli kar osem pesmi, s katerimi smo želeli predstaviti čim bolj pestri program, je bil tekmovalni nastop veliko bolj naporen – zapeli smo pet pesmi, od katerih so bile tri obvezne glede na obdobje nastanka: renesančno, ro-

mantično, dve sodobni skladbi in priredbo slovenske ljudske pesmi.

Prav toliko kot dosežki pri udeležbi na takšnem tekmovanju pa štejejo občutja, ki jih spremljajo. Tako bo med nepozabnimi ostal prijateljski koncert skupaj z mladimi pevkami iz Singapurja, še mlajšimi udeleženci iz Rusije in našimi novimi prijatelji iz severa Švedske. S slednjimi smo preživeli tudi čudovit večer po tekmovalnem nastopu v skupnem hotelu in ugotovili, kako podobni smo si v marsičem, predvsem pa imamo zelo podobne ljudske pesmi in veselje do prepevanja le-teh. Nepozaben bo seveda ostal tudi tekmovalni nastop, predvsem pa zaključna prireditev z razglasitvijo rezultatov, kjer so se od napetosti marsikomu šibila kolena. Večina od nas verjetno še kar nekaj časa ni mogla mimo močnih občutij, ki so se zgostile v tako kratkem času; to je povsem razumljivo, saj se je v te štiri tekmovalne dni stisnilo delo zadnjih štirih mesecev in se sprostito skozi en nastop, en aplavz, eno pričakovanje in na koncu v eno veselje. Po tej lepi izkušnji smo vsi zelo veseli dosežka ter navdih, ki nam odpira nove razsežnosti in prinaša zanimiva spoznanja. V poletnem delu bomo imeli sicer krajše počitnice, v prihajajoči sezoni 2013/2014 pa bomo naredili nove korake in se osredotočili na nekatere aspekte, ki so jih prinesla prav omenjena spoznanja.

Ob koncu naj poudarim, da zelo cenimo podporo Občine Markovci in ostalih sponzorjev, ki nam omogočajo delovanje in tovrstna sodelovanja.

Komorni zbor Kor takoj po tekmovalnem nastopu v čudoviti dvorani kulturnega centra Brucknerhaus

Foto: arhiv

Daniel Tement

VÖLKNER

OBLAČILA ZA VSE PRILOŽNOSTI

POPUST od 20 do 50 %

NA POLETNO KOLEKCIJO IZ ZALOGE
Akcija traja
do: 31. 7. 2013

CECIL LUNA LISCA Kenny S. Street One

Trgovina VÖLKNER, Potrčeva cesta 15 (PC Platana), 2250 Ptuj

Velik uspeh Godbe na pihala Občine Markovci

Foto: društveni arhiv

Člani Godbe na pihala Občine Markovci

Godba iz Markovcev ima že več kot 90-letno tradicijo delovanja in igranja. Skozi zgodovino je doživljala vzpone in padce, s čimer se sreča vsako društvo, ki temelji na prostovoljnem delu.

Godba ima v svojih vrstah trenutno okrog 40 članov. Večina se nas z igranjem ukvarja izključno amatersko. Nekateri nimajo niti osnovne glasbene izobrazbe, ampak so samouki. Le nekaj je takšnih, ki so se glasbi (takšni ali drugačni) predali v celoti in se z njeno pomočjo že ali pa se še bodo preživljali. A kljub amaterskemu igranju se s trdim in vztrajnim delom lahko doseže določena raven kakovosti. Seveda tega ni možno doseči brez ustreznega strokovnega vodje. Od leta 2010 je naš strokovni vodja profesor Peter Gojkošek.

Spomnim se dne, ko nas je Pero (kot ga kličemo prijatelji) prvič slišal zaigrati znano, že skoraj ponarodelo, koračnico Slovenci, s katero smo se mu predstavili, ko smo iskali novega strokovnega vodjo. Kot je kasneje dejal, smo ga takoj »kupil«. S tem dnem se je za markovsko godbo marsikaj spremenilo. S tem mislim predvsem na način dela na vajah in sam način igranja. Že prvo leto, odkar nas je vodil Peter, smo občutno napredovali

v kvaliteti igranja. Z njegovo pomočjo smo spoznali, da ni dovolj, da primeš instrument v roke in že začneš igrati. Največ je odvisno od predhodnih vaj, s katerimi narediš največ, da lahko določeno skladbo zaigraš kvalitetno. Ko je Peter prevzel strokovno vodenje godbe, je dejal, da smo takrat igrali nekje na 50 odstotkih svojih zmožnosti glede na zasedbo. Od vaje do vaje se je raven naše kvalitete dvigovala. To lahko ponosno trdim tudi zase.

Skozi čas je dozorela ideja, da bi se godba udeležila tekmovanja, kjer bi se pokazalo, na kakšnem nivoju igranja smo. Tako je padla odločitev, da se udeležimo 33. tekmovanja slovenskih godb na 4. težavnostni stopnji, ki je 25. maja letos potekalo v Žalcu. Najprej smo se pozanimali, kaj moramo narediti, da lahko pristopimo k tekmovanju in kako sploh tekmovanje poteka. Ker še nismo bili včlanjeni v Zvezo slovenskih godb (ZSG), smo morali najprej urediti to formalnost. Včlanitev ni prinesla le dovoljenja za nastop na tekmovanju, ampak nam bo tudi v bodoče prinašala določene ugodnosti in prednosti za delovanje godbe. ZSG nam je poslala potreben notni material, izbrali smo lastni skladbi in začeli smo z vajami. Naj omenim, da smo samo za to tekmovanje imeli približno 20 vaj, ki so

trajale po dve uri ali več. Tekmovanje je potekalo po točno določenih kriterijih in vnaprej določenem scenariju, saj je bilo vse vnaprej do minute določeno, kdaj bo kdo nastopal in koliko časa ima za priprave in sam nastop. Na 4. težavnostni stopnji je nastopilo pet orkestrov: Društvo Godba Zabukovica, Godbeno društvo Alpina Žiri, KD Pihalna godba Vrhpolje Vipava, KD Godba na pihala Ojstrica in Pihalna Godba Markovci. Žreb je določil, da smo markovski godbeniki nastopili kot drugi po vrsti. Od ZSG smo dobili vsa navodila in tudi potreben notni material za obvezni skladbi.

Potek tekmovanja je bil takšen, da smo morali najprej zaigrati eno »ogrevalno« skladbo po lastni izbiri. Sledili sta obvezni skladbi po določenem zaporedju. Na koncu smo zaigrali še tekmovalno skladbo po lastni izbiri.

Komisija je bila sestavljena iz petih članov. Trije člani so bili slovenski, po eden pa iz Avstrije in Italije. Vsi po vrsti so strokovnjaki na področju orkestralnega igranja, zato so seveda bili pri ocenjevanju zelo strogi.

Peter nas je med pripravami na tekmovanje opozarjal na določene pomanjkljivosti in napake pri igranju. To smo skušali popraviti, kar nam je do določene mere tudi uspelo.

Na dan tekmovanja smo se zgodaj zjutraj ob 6.30 z avtobusom odpeljali proti Žalcu. Že na avtobusu je bilo čutiti neka kšno napetost. Ko smo prispeli, so nas sprejeli organizatorji, ki so nam določili spremljevalca, ki nas je ves čas spremljal in vodil skozi tekmovanje, saj je bilo vse določeno do minute. Imeli smo približno eno uro za priprave.

Kot so kasneje ocenili člani komisije, smo se odlično odrezali, saj smo dosegli 80 odstotkov možnih točk oziroma srebrno plaketo. Naj pojasnim, da je način ocenjevanja na takšnih tekmovanjih drugačen od klasičnega tekmovanja. Ocenjuje se vsaka godba posebej, kar pomeni, da lahko dobijo vse godbe 100 odstotkov doseženih točk in s tem zlato plaketo, ali vse godbe srebrno, bronasto ali pa nobena godba ne doseže nobene plakete. Prepričan sem in mislim, da se bo marsikdo strinjal z mano, da je to odličen rezultat. Še posebej, če pogledamo, da nas je v markovski godbi 95 odstotkov amaterskih glasbenikov in da smo tako imenovana vaška godba. Takšnega rezultata ni sposobna doseči marsikatera večja mestna godba, ki se lahko ponaša z dosti večjim številom godbenikov (tudi profesionalnih glasbenikov) in ima na voljo dosti več finančnih in materialnih sredstev.

Dosežen rezultat bo verjetno kar odmeval v širši okolici. Upam, da bo ta rezultat spremenil tudi mnenje ljudi v institucijah, ki so odgovorni za delovanje kulturnih društev v občini Markovci in širše. Godba na pihala Občine Markovci navsezadnje deluje v imenu in za ime občine Markovci in jo predstavlja tudi v širšem območju Slovenije.

Na koncu se zahvaljujem vsem godbenikom in godbenicam pihalne godbe, ki so se potrudili vsak po svojih najboljših močeh, da smo se predstavili na državnem nivoju in dosegli zavidljiv rezultat. Hvala vsem za vložen trud v to tekmovanje. Upam in prepričan sem, da bomo tako delovali še naprej.

Posebna zahvala gre našemu dirigentu Petru Gojkošku, ki je vložil ogromno truda in volje v ta projekt. Kot ga poznamo godbeniki, to še ni vrhunec ...

Prvi Rock´N´Prvenci več kot uspel

Foto: MZ

Zadnjo soboto v juniju je v Prvencih nastopila skupina Mi2.

Športno društvo Prvenci, ki ga vodi predsednik Samo Šincek, je v soboto, 29. junija, organiziralo koncert priljubljene slovenske rock skupine Mi2. Pri organizaciji in izvedbi prireditve so sodelovali številno sokrajani, pa tudi člani domačega prosvetnega in gasilskega društva. Koncert je bil zelo dobro obiskan, udeležilo se ga je okrog 1400 ljubiteljev rock glasbe. Po oceni organizatorjev je dogodek uspel nad pričakovanji, organizacijo prireditve pa so pohvalili tudi člani skupine, ki so bili z izvedbo koncerta zelo zadovoljni. Na vprašanje, ali prihodnje leto sledi koncert Rock´N´Prvenci 2. del, pa so fantje, ki so bili glavni organizatorji koncerta, odgovorili: »Pustimo se preseñetiti. Vse je mogoče.«

MZ

Danilo Kostanjevc

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. **Uredniški odbor:** Patricija Majcen, Marija Prelog, Alenka Rožanc in Damjan Zupanič. **Odgovorna urednica:** Mojca Zemljarič. **Lektoriranje:** Alenka Rožanc. **Oblikovanje:** Patricija Majcen. **Tisk:** Repro studio Lesjak. Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov. Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80. Spletni naslov: www.markovci.si.

Naša župnija venomer raste

Foto: Mitja Poljanec

2. junija je bila nedeljska sveta maša namenjena zakonskim jubilentom.

Naša župnija, na čelu katere je gospod župnik Janez Maučec, se trudi izpeljati čim več dejavnosti, ki bi povezovala tako mlajše kot starejše farane. Tako smo letos pričala nekaterim novostim, ki so korak naprej v življenju naše župnije.

Da župnija Sv. Marka niže Ptuja živi, ni potrebno posebej opisovati. Že sama

cerkev, ki nas s svojim zvonikom pozdravlja od daleč, kaže na svojo veličino, kaj šele ko stopimo vanjo. Obnovljeni pozlačeni oltarji v cerkvi obiskovalcu zares vzamejo dih. Pa mogočne orgle in vsa obnovitvena dela, ki so nastala v zadnjih letih. Še bolj bogato pa jo naredi, če so v njej tudi njeni farani. V naši župniji so aktivni Župnijski pastoralni svet, trije

cerkveni pevski zbori z organisti, skupina ministrantov, bralci beril in vsi ožji sodelavci cerkve. V letošnjem letu je zaživelo nekaj novosti, ki so našo župnijo še bolj obogatila.

Z veroučnim letom v jeseni so pričele delovati birmanske skupine. Te so bile štiri, vanje pa je bilo vključenih 57 birmancev, ki so 25. maja prejeli zakrament svete-

ga duha. Njihove vodje so bile pevke iz mešanega cerkvenega zbora, ki so se z birmanci dobivale ob sobotah enkrat mesečno. Birmanske skupine so se kljub prvem letu delovanja izkazale za dobro dejanje. Letošnje sveto birmo je vodil kanonik Janez Lesnika. Dan za tem je potekala še slovesnost prvega svetega obhajila, ko so zakrament prejeli tretješolci. Tudi ministrantska skupina pridno raste, saj je vse več mladih fantov in tudi deklet, ki so se letos pridružili skupini.

V soboto, 1. junija, je župnija organizirala romanje na Dolenjsko. Obiskali so cerkev Žalostne Matere Božje in tam darovali sveto mašo. Nadalje so obiskali tudi kraj smrti blaženega Alojzija Grozdeta. Na Zaplazu so opravili še litanije bl. Lojzeta Grozdeta. Za zaključek so si ogledali cerkev v Mokronogu. Izletnike oziroma romarje sta ves dan spremljala lepo vreme in dobra volja. Duhovno obogateni so se v večernih urah vrnili v Markovce. Dan kasneje, 2. junija, je bila nedeljska sveta maša namenjena zakonskim jubilentom. Tudi to je novost v naši župniji. Na sprejem so se lahko prijaviли vsi zakonci, ki v letošnjem letu obeležujejo jubilej: eno, pet, deset, petnajst, dvajset, petdeset ... let skupnega življenja. Takšnih parov je bilo več kot 28, med njimi so bili tudi zlatoporočenci. Ta nedelja je bila nekaj posebnega, saj se je med farani čutilo praznično vzdušje. G. župnik je zbranim zakoncem podaril priznanja, kasneje pa so se zbrali še v župnijski dvorani. Aktivnosti v župniji torej ne zmanjka, potrebno so le njihova udeležanja. Vsak začetek je težak, a led je prebit; zdaj sledijo le še nove ideje ...

Alenka Rožanc

Zaključek pevske sezone

Člani in članice KUD-a Markovski zvon so zaključili še eno pevsko sezono, tokrat že 16. zapovrstjo, odkar deluje KUD Markovski zvon.

V letošnjem letu sta se obe najštevilčnejši sekciji društva ponovno udeležili območnih revij pevskih zborov (Večerna pesem in Glasbeni vrtljak) in cerkvenih revij, ki sta potekali za otroške in mladinske zборе doma v Markovcih, za odrasle pa v sosednji Gorišnici. Najmlajši pevci Kulturno-umetniškega društva Markovski zvon so se v začetku maja že drugič udeležili tudi srečanja otroški pevskih zborov na Rakovniku v Ljubljani. Letos se je odvijalo v nekoliko drugačni obliki, saj je bilo združeno z otroškim festivalom Čarno jezero. Razlog za to je bil edinstven dogodek: po Sloveniji so od 1. do 15. maja romale relikvije svetega Janeza Boska, velikega vzgojitelja mladih, začetnika oratorija in reda salezijancev. Don Boskove relikvije že slabo leto potujejo po vsem svetu v duhovni pripravi na 200-letnico njegovega rojstva (1815–2015). Združeni dogodek Čarnega jezera in srečanja otroških pevskih zborov je torej tudi otrokom omogočil osebno duhovno srečanje z očetom in učiteljem mladine. Udeležilo se ga je več kot 700 otrok.

Program je poleg svete maše zajemal tudi različne zanimive dejavnosti, igre in delavnice za otroke. Ob prihodu so pevce razdelili v dve skupini, ki sta se udeležili različnih delavnic. Tako so najprej skupaj na listke v obliki srca zapisali svoje zahvale, prošnje in želje, za tem pa je bilo nekaj trenutkov namenjenih srečanju z don Boskom. Obiskali so ga v manj-

ših skupinah, zapeli, zmolili in preden položili srčke s svojimi prošnjami.

V »don Boskovi deželi« so jih pričakali animatorji, ki so zanje pripravili zabavne aktivnosti, ki so črpale navdih v posameznih dogodkih iz zgodnjih let don Boskovega življenja, ko je sam zbiral prijatelje in jih zabaval z akrobacijami, igrami ... Vsaki igri mora slediti nekaj resnega dela. Tako je bil kmalu čas za vsebinsko bogatejšo delavnico, ki so jih otroci obiskali v dveh krogih, vmes pa so si privoščili malico. Don Bosko je mlade vodil k Jezusu. Tudi tokrat ni bilo nič drugače. Za konec so se vsi udeleženci zbrali v cerkvi Marije Pomočnice. Slovesna maša, ki jo je daroval Marko Košnik, je bila še posebej bogata s petjem. Zbori, ki so prišli na srečanje, so, pomešani med druge udeležence, naredili bogoslužje še bolj veselo in mladostno. Naši mladi pevci in pevke so ta dan bili zelo navdušeni nad »izletom«.

Kot že omenjeno, je za našimi zbori še ena uspešna sezona. Vsi trije zbori, mešani cerkveni pevski zbor, otroški cerkveni pevski zbor Zvonček in Jutranja zarja, ki poskrbi za petje pri prvih mašah, so tudi letos popestrili vse glavne župnijske dogodke in slovesnosti, med drugim tudi sv. birmo in prvo sveto obhajilo. Konec avgusta bo KUD Markovski zvon ponovno organiziralo mladinski glasbeni tabor, ki bo letos potekal že petič. Mladi pevci in pevke se bodo skupaj dobili 10. avgusta ter druženje zaključili na Marijin praznik, 15. avgusta. Tudi letos bodo odkrivali nove glasbene melodije, se družili in aktivno preživeli del počitniških dni.

Alenka Rožanc

Foto: Franc Forštnarič

Najmlajši pevci KUD Markovski zvon so se v začetku maja že drugič udeležili srečanja otroških pevskih zborov na Rakovniku v Ljubljani.

Stoji, stoji tam lipica ...

S tem naslovom so člani vaškega odbora in društev povabili krajanje Zabovcev na proslavo ob dnevu državnosti. Letošnja proslava je bila že sedma po vrsti.

Tudi letos smo se srečali pri lipi na obronku vasi, od koder pogled seže na eni strani v Haloze, na drugi strani v Slovenske gorice, naslednji pogled ti uide na Pohorje, vmes pa že od daleč opazimo Korošček mlin, ki je prav gotovo najbolj prepoznavna stavba v naši okolici.

Kulturni program na slovesnosti so pod mentorstvom Simone Jakomini pripravili otroci iz vasi. Za igriv, iskren in razposajen nastop so gostje nastopajoče nagradili z velikim aplavzom. Ob lipi sta zbrane nagovorila občinski svetnik Igor Ambrož in predsednik vaškega odbora Jože Cimerman. Ob lepem sončnem vremenu, čudovitem vzdušju in medgeneracijskemu druženju so v športnem parku v Zabovcih sledile športne igre. Tudi tokrat je bila težavnost iger takšna, da so lahko v njih sodelovale vse generacije: otroci, starši, dedki, babice. Bistvo teh iger je medgeneracijsko druženje, kar se je do zdaj pokazalo kot zelo dobra poteza, saj tako nikomur ni dolgčas, vzdušje pa je vedno zelo dobro, saj navijajo vsi za isto stvar – za dobro voljo, smeh in dobro razpoloženje. Na tekmovanju v vaških igrah je sodelovalo kar 12 ekip, ki so bile med seboj zelo izenačene, nagrada pa je bila za vse enaka – hvala za dobro voljo in prešerno vzdušje ter obljuba, da se naslednje leto ponovno srečamo. Igre je tudi tokrat pripravil član ŠRD Edi Popošek.

Jana Janžal

Iz dela Društva upokoјencev Markovci

Ker je prva polovica letošnjega leta za nami, se tudi v Društvu upokoјencev (DU) oziramo nazaj in počasi analiziramo naše opravljeno delo v preteklih šestih mesecih.

Prav tako tudi spremljamo materialno-socialni položaj naših članov, kolikor je to možno, in ugotavljamo, da je vsak dan bolj zaskrbljujoč. To se vidi predvsem pri vedno manjši udeležbi na posameznih organiziranih druženjih, ki jih udeleženci plačajo sami. Kljub vsemu smo letos izpeljali skoraj vse do sedaj načrtovane aktivnosti. Že tradicionalno smo izvedli praznovanje ob dnevu žena 8. marca v Novi vasi pri Markovcih. Zelo dobro je bil obiskan zbor članov (občni zbor) 5. aprila v Bukovcih. Obdržali smo pohode ob polni luni, kjer bi radi dosegli večjo udeležbo oziroma množičnost, saj to je konec koncev tudi najcenejša oblika rekreacije in druženja. Na že uveljavljenih kolesarjenjih je udeležba dokaj dobra, prav gotovo pa bi lahko bila še večja. Prav tako organiziramo kopalne izlete. Prvi je bil s turističnim vlakcem v Malo Nedeljo, naslednji v juliju in avgustu pa bo z avtobusom v Banovce ali Malo Nedeljo. Od 7. do 14. julija bodo naši člani letovali v hotelu Delfin v Izoli, vendar pa na žalost za polovico manjše število kot prej-

Foto: Anton Majerič

Člani društva na kolesarjenju

šnja leta. Letos smo se udeležili športnih tekmovanj PZDU Spodnjega Podravja v treh športnih disciplinah. Daleč najboljši so ponovno bili naši ribiči, ki so osvojili 1. mesto in nas bodo predstavljali na državnem prvenstvu. Nekoliko manj uspešni sta bili moška in ženska ekipa v pikadu in v visečem kegljanju. Vendar nam upokoјencem niso toliko pomembne uvrstitve, bolj pomembno je sodelovanje in druženje. Zato vabim vse naše člane in članice ter tiste, ki vam zdravje še dopušča, da pridete na pohode ob polni luni in na kolesarjenja. Prav tako vas vabim na viseče

kegljanje v Novo vas, tako ženske kot moške, čez poletje vsak četrtek ob 19. uri. Vse športne aktivnosti so namenjene vsem članicam in članom in zanje niso potrebna nobena znanja ali izkušnje; te boste pridobivali z rednim udeleževanjem in sodelovanjem. Na kulturnem področju je zelo dejaven naš Hišni ansambel, saj s svojimi nastopi popestri in obogati številne prireditve, tako javne kot zasebne v domači občini in širše. Več informacij o našem društvu je odslej na voljo na naši internetni strani <http://www.dumarkovci.si>. Želimo si, da bi tudi

naši člani začeli bolj uporabljati možnosti interneta in elektronske pošte. Spoštovane upokoјenke, upokoјenci in tisti, ki boste to kmalu postali. Vabim vas, da pridete v naše društvo ter aktivno in kreativno soustvarjate naše programe in aktivnosti, da si tako skupaj polepšamo naše tretje življenjsko obdobje. Zahvaljujem se vsem, ki ste kakorkoli sodelovali in pomagali pri naših aktivnostih in tistim, ki ste se jih udeleževali, vse ostale pa vabim, da se opogumite in se nam pridružite.

Anton Majerič

Slikanje ji veliko pomeni Majhna kmečka orodja

V tokratni poletni številki Lista iz Markovcev predstavljamo Štefko Peklar iz Nove vasi, ki se ljubiteljsko ukvarja s slikanjem.

Talent za likovno ustvarjanje Peklarjevo spremlja od otroštva. Njeno nadarjenost so prepoznali že učitelji v osnovni šoli, ki so ji pomagali tudi pri izbiri poklica. Izučila se je za črkoslikarja in to delo opravljala vse do upokoјitve. Poklic črkoslikarja pomeni ustvarjanje reklamnih napisov na različne podlage (objekte, vozila, izložbe in podobno). Za hobi je Peklarjeva z veseljem za čopič poprijela v zavetju svoje domače hiše, kjer ima tudi svoj atelje. Še posebej se je konjičku posvetila v času po upokoјitvi. »Najraje slikam tihožitje, nekaj malega pa tudi krajino, zlasti motive iz domačega okolja. Slikam na platno ali lesenit, tehnika slikanja je

olje. Slikam vedno doma, v ateljeju, za svojo dušo, slikanje me sprosti in pomirja,« je pojasnila Peklarjeva, ki se je pred nekaj leti z razstavo predstavila na Vidmu, kamor segajo njene družinske korenine. Ob slikanju se je v preteklosti lotila tudi restavriranja verskih kipcev, kar ji je šlo prav tako zelo dobro od rok. Domači so na njeno umetniško ustvarjanje zelo ponosni, ga cenijo in spoštujejo, tako da pohvala marsikdaj ne izostane. Štefka Peklar izhaja iz Pobrežja, iz sosednje občine Videm. V Novo vas se je preselila pred 50 leti in ravno to poletje sta z možem Antonom v krogu najbližjih praznovala zlato poroko. Jubilej so Peklarjevi proslavili zadnjo nedeljo v mesecu juniju. Iskrene čestitke zlatoporočencema izreka tudi uredništvo Lista iz Markovcev.

MZ

Kmetija Kekec iz Nove vasi je poznana v bližnji in širši okolici. Minulih 50 let sta na kmetiji gospodarila Franc in Marija, sčasoma pa sta delo v zadnjih letih predala mlajšemu rodu. »Ker je bilo dela na kmetiji vedno veliko, časa za kak poseben konjiček ali hobi ni bilo,« pravi Franc Kekec in doda: »Zdaj, ko so me mladi razbremenili dela in po nedavni operaciji, ko sem moral počivati, sem si našel zanimiv hobi. Iz lesa namreč v pomanjšani obliki izdelujem kmečka orodja, ki so jih nekoč uporabljali pri delu na kmetijah. Izdelal sem že več eksponatov. Med temi so brod ali barno, koruznjak, žrmlje, krpele, slamoreznica, brane, okopalnik ali po domače rejsar, kosa za travnik, kosa za pšenico, plug, grablje, lojtrni voz in sani za konjsko vprego«. Svoje ročno izdelane izdelke je Franc Kekec nedavno na ogled postavil tudi na srečanju konjenikov in traktoristov v Novi vasi.

MZ

Foto: MZ

Štefka Peklar se z veseljem posveča svojemu hobiju.

Foto: MZ

Franc Kekec v prostem času izdeluje majhne eksponate kmečkih orodij iz našega okolja.

V vrtcu Markovci je vedno veselo

Vzgojiteljice vrtca Markovci so zadnji petek v mesecu maju za otroke najstarejše skupine pripravile projekt, poimenovan »Nepozabna noč v vrtcu«. Vodja projekta je bila vzgojiteljica Nataša Hameršak, ki je pojasnila, da je bil namen tega dogodka otrokom dodati še en lep spomin na njihovo bivanje v vrtcu.

Da je bilo doživetje še lepše, vzgojiteljice otrokom predhodno niso povedale, kaj pripravljajo. Vse, kar so vedeli, je bilo samo to, da bodo tega dne prespali v vrtcu. »Starši so bili seveda seznanjeni z vsem, kar pripravljamo, in njihov odziv na naš projekt je bil zelo pozitiven. Vzgojiteljice smo otroke pričakale ob 19-ih v avli vrtca. Ko smo bili vsi zbrani, so vzgojiteljice otrokom povedale, da sta nas obiskala prijatelj iz pravljice. To sta bila slončka, ki sta se na vrtu pred vrtcem vozila s skiroji in spuščala milne mehurčke. Otroci so junaka iz pravljice s pomočjo vzgojiteljic iskali po celem vrtcu. Ko so ju zagledali, so bili veseli in navdušeni.

Slončka sta se nato otrokom pridružila in jim povedala, da sta prišla iz daljne džungle, ime pa jima je Slončica Neli in Slonček Rilko. Tudi otroci so se predstavili po imenih. Ker pa je v džungli zelo vroče, sta slončka otrokom pripeljala sladole. Po sladkem okrepčilu je sledilo druženje v zgornji avli vrtca, ki so jo vzgojiteljice za ta namen posebej preuredile v tropski gozd. Izdelale so tropska drevesa in v gozd »naselile« tudi živali, ki živijo v džungli. Otroci so imeli za ta večer nalogo, da so od doma prinesli kakšno žival (igračo), ki živi v džungli. Še preden so vstopili v tropski gozd v vrteški avli, so si ob pomoči vzgojiteljic iz kartona izdelali obrazne maske – slončke, ki so bili neke vrste vstopnica za v džunglo, kjer je v nadaljevanju večera sledila plesna zabava. Plesno koreografijo in glasbo je pripravila vzgojiteljica Simona Hameršak, sicer tudi učiteljica plesa. Prvi ples v džungli sta zaplesala slončka Neli in Rilko, nato pa so se opogumili še otroci in zaplesali. Po dobri uri zabave je sledila večerja, ob

Foto: arhiv vrtca

Otroci so iz lepenke izdelali maske v obliki slončkov.

tem pa sta slončka otrokom predstavila tudi svoje prehranjevalne navade in povedala nasploh nekaj o sebi ter bivanju v džungli.

Večerji pa je seveda sledil počitek. Najprej so si otroci umili zobke, se preoblekli v pižame, nato sta jih slončka pospremila še v posteljo. Vsakega sta pobožala po obrazu, objela z rilčkom in mu zaželela lahko noč. Še preden so otroci zaspali, so prisluhnili pravljici. Čisto vsi so se nato zazibali v sladki sen, poslovala sta se tudi slončka. Zjutraj, ko so se otroci

zбудili, je sledil zajtrk, nato pa še slovo od krasno preživetega večera in jutra.

Za lep in doživet večer otrok v vrtcu Markovci so tokrat poskrbele vzgojiteljice Nataša Hameršak (vodja projekta), Martina Majcenovič, Sabina Sakelšek, Nina Kolenko, Simona Hameršak in Mojca Erhatic. Da je bilo doživetje zares enkratno, so povedali tudi starši otrok, saj naj bi otroci nato doma še skozi ves vikend govorili o dveh slončkih, ki sta jih tisti večer obiskala v vrtcu Markovci.

Mojca Zemljarič

Foto: arhiv vrtca

Slončica Neli in Slonček Rilko

Sprejem podmladka Rdečega križa

V mednarodnem tednu Rdečega križa, to je od 8. do 15. maja, se zdaj že peto leto veselimo sprejema učencev drugih razredov v podmladek Rdečega križa. Letos se je na pristopne izjave s podpisom odzvalo 14 staršev.

Najprej so učenci višjih razredov, ki so v podmladku RK, novim članom s prijetnim kulturnim programom popestrili sam sprejem. Mentor RK v OŠ, učitelj Milovan Milunič, in sama kot predsednica OORK sva otrokom na kratko razložila pomen delovanja Rdečega križa v svetu in pri nas; da letos praznujemo 150 let delovanja Rdečega križa v svetu, ki poteka pod sloganom »Kri rešuje življenje«, praznujemo pa ga na rojstni dan ustanovitelja Rdečega križa Henryja Dunanta 8. maja. V Sloveniji letos zaznamujemo 60 let delovanja in ravno tako 60 let humanitarnega plemenitega dela - darovanja krvi, saj kri rešuje življenje.

Prostovoljka podmladka RK Sergeja Puc, ki je letos končala osnovno šolo in je aktivno sodelovala v nalogah, ki jih je v šoli pripravljala podmladek RK, je novim članom predstavila, kakšne aktivnosti pripravljajo člani na šoli. Predvsem bi naj bili spoštljivi in strpni do mlajših, starejših in drugačnih. Srečujejo se vsak četrtek, ne sestanku pa preberejo kakšen prispevek o humanitarnem delu. Nedavno so bili v Muretincih v domu za starejše občane, kjer so izvajali športne aktivnosti. Stanovalci doma so se jih zelo razveselili. Med poletnimi počitnicami bodo pobirali plastične zamaške za otroke, ki so pomoči potrebni. V aprilu so pomagali na stojnici Markovega bazarja na Markovi nedelji, jeseni pa bo ob svetovnem dnevu hrane ponovno organizirana vseslovenska akcija Drobthinice. Sergeja je zaključila, da jo osrečuje to, da ve, da s svojim prostovoljnim delom nekemu pomaga. Otroci so jo pozorno poslušali, z veseljem pa so se odzvali skromni pogostitvi, ki je sledila na koncu.

Rada bi se zahvalila ravnateljki osnovne šole, da ima posluš za humanitarne zadeve in podpira delo podmladka, ravno tako razredničarkama drugih razredov in seveda mentorju podmladka za njegovo delo z mladimi humanitarci.

Marija Prelog

Akcija!!!

V Kulturno-umetniškem društvu Markovski zvon je ob koncu lanskega leta začela delovati nova skupina, katere dejavnost je bistveno drugačna od aktivnosti drugih sekcij v društvu.

To je skupina (sekcija) mladih filmskih ustvarjalcev, navdušencev nad kamerami, snemanjem in video montažo. Skupini smo dali preprosto ime, besedo, ki se pri našem delu največkrat uporablja: »Akcija!!!«. Potreba in želja po takšni vrsti aktivnosti v našem društvu je nastala ob koncu lanskega šolskega leta (2011/12), ko je skupina talentiranih devetošolcev, ki so do takrat aktivno sodelovali v video ekipi OŠ Markovci, izrazila željo po nadaljnjem tovrstnem delu in sodelovanju s takratnim mentorjem v šoli. Med njimi sta tudi učenca, sedaj dijaka, ki sta lani na državnem tekmovanju v video montaži osvojila prvo in drugo mesto. Trenutno v skupini z mentorjem sodeluje šest mladih, pričakujemo pa, da se bo to število z leti povečalo. Člani se dobivamo na sestankih ob sobotah dopoldan, snemanja pa potekajo ob različnih terminih, ko je to potrebno. Naši cilji so med drugim snemanje kratkih igranih filmov, sodelovanje na različnih regionalnih, državnih in mednarodnih filmskih festivalih za mlade, sodelovanje na različnih tekmovanjih s tega področja, sodelovanje z zbori (snemanje video spotov), društvu (priprava video predstavitve društva, snemanje raznih prireditev in drugih aktivnosti), podjetniki (predstavitveni video) in posamezniki iz naše občine in okolice, izdelava lastne spletne televizije in priprava ter predvajanje programa.

Želeli bi posneti tudi kakšen celovečerni film, ki bi predstavljal naš kraj, naše izročilo, tradicijo ... Da pa bomo vse te cilje lahko dosegli, bomo v svoje vrste morali privabiti še veliko drugih občanov vseh starosti, ki bi imeli veselje ustvarjati na tem področju.

Gregor Zmazek

- VAS ZANIMA, KAKO NASTANE FILM?
- BI RADI USTVARJALI S KAMERO?
- IMATE IGRALSKI TALENT IN BI SE RADI POKAZALI JAVNOSTI?
- IMATE POLNO GLAVO IDEJ IN ZGODB IN BI RADI, DA JIH UPRIZORIMO NA EKRANU?
- IMATE UMETNIŠKO ŽILICO IN VSAJ MALO RAČUNALNIŠKIH SPRETNOSTI?

Če ste na vsaj eno od zgornjih vprašanj odgovorili pritrdilno, potem vas vabimo, da se nam pridružite pri našem ustvarjanju. Več nas bo, lažje bo. Svoje želje lahko sporočite na elektronski naslov info@markovski-zvon.net.

Izlet na Gorenjsko

Foto: Bruno Pernat

Del udeležencev izleta v Prešernovem parku v Kranju

Člani OORK Markovci in Gorišnica ter naši krvodajalci smo se v maju, na sončno sobotno jutro, odpravili na izlet na Gorenjsko. Odzvali smo se vabilu prostovoljcev - članov OORK Šenčur, ki so nam želeli razkazati del Gorenjske. To so bili ravno tisti ljudje, ki so lani jeseni našim poplavljenim družinam tako velikodušno pomagali.

V Šenčurju so nas pričakali člani OORK Šenčur oziroma člani okoliških krajevnih organizacij Rdečega križa s predsednikom Janezom Rogljem na čelu. Pogostili so nas in bili smo prijetno presenečeni nad njihovo gostoljubnostjo. Tudi mi nismo prišli praznih rok, kajti oba župana, Jože Kokot iz Gorišnice in naš župan Milan Gabrovec, sta nam predala protokolarna darila obojih občin in prenesli smo tudi njune pozdrave.

S predsednikom Janezom in vodičko Maričko smo se potem popeljali mimo gradu Brdo pri Kranju, ki vemo, da služi kot protokolarni objekt naše države. Pot nas je vodila do Kranja, kjer smo si ogledali staro mestno jedro in Prešernov park. Priznati moram, da sem si Kranj prvič ogledala in da je bogato zgodovinsko mesto, posebej še zato, ker je bil tukaj poslednji dom našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Pot nas

je potem peljala do našega največjega romarskega središča k Mariji Pomagaj na Brezje, kjer sicer nismo imeli maše, temveč molitev in petje ter zgodovinsko razlago nastanka Marijine cerkve, ki nam jo je nazorno podal mlad duhovnik. Nato smo se podali na kosilo v Žirovnico, kjer je bilo prav atraktivno, saj so v lovskem domu imeli v dveh velikih kletkah dva medveda. Posebej zanimivo je bilo za otroke. Po obilnem kosilu smo se podali v Planico. Ravno takrat so zaključevali dela na veliki skakalnici. Bil je povsem drugi pogled, kot je takrat, ko je v Planici tekma v zimskem času s polno ljudmi. Nekateri smo se podali po stopnicah do doskočišča, nekateri z več kondicije pa so se odpravili kar do vrha skakalnice, kjer pogumni fantje skakalci začnejo svoje polete.

Dan se je že prevesil proti večeru in podali smo se proti domu. Nazaj grede smo se še enkrat ustavili v Šenčurju, kjer smo se poslovili od predsednika Janeza in vodičke ter se jima iz srca zahvalili za čudoviti izlet po delu Gorenjske. Udeleženci izleta smo si preostanek poti proti domu, kot se za izlet spodobi, prepevali in razlagali anekdote ter srečno prispeli nazaj v Markovce.

Marija Prelog

Veslali po Dravi

Športno-ribiško društvo (ŠRD) Zabovci je v soboto, 6. julija, organiziralo drugo veslanje po strugi reke Drave od Rošnje do športnega parka Zabovci. Zbralo se je 14 članov društva, ki so si nestrpnost nadelili rešilne jopiče in posedli v kajake ter se spuстили po reki Dravi. Med njimi je bila tudi predstavnik ženskega spola, ki je na koncu kljub utrujenosti povedala, da je tudi

letos na veslanju doživela enkratno izkušnjo, ki je ni mogoče opisati in jo priporoča vsem, ki česa takega še niso preizkusili. Po končanem veslanju so preostali člani društva v domačem ribniku nalovili zelenike in jih pečene skupaj s krompirjem postregli vsem sodelujočim in naključnim obiskovalcem športnega parka.

Bojana Plajnšek

Foto: Bojana Plajnšek

Veslali so po strugi reke Drave od Rošnje do Zabovcev.

Županovi sprejemi

Župan Milan Gabrovec je v mesecu juniju pripravil tri sprejeme. V sredo, 12. junija, se je srečal z mini maturanti vrtca Markovci. Otroci so županu zapeli pesmico in z glasnim žvižganjem v središču kraja pritegnili veliko pozornosti. Župan jih je sprejel v avli občine, kjer so se odžejali in posladkali, prejeli pa so tudi simbolična darilca.

Foto: MZ

Minimaturanti z vzgojiteljicami na sprejemu pri županu

V sredo, 19. junija, je župan pripravil sprejem za učence OŠ Markovci, ki so v šolskem letu 2012/13 dosegli odličen učni uspeh. V spremstvu ravnatelja in učiteljev se je sprejema udeležilo 47 otrok. Župan jim je za odlične učne rezultate čestital in jim v zahvalo za pridno delo in za spodbudo za dobro delo vnaprej podaril knjižno nagrado.

Foto: SIP TV

Odličnjaki so se sprejema udeležili v sejni sobi.

Še isti dan, v sredo, 19. junija, popoldan se je župan Gabrovec v dvorani v Bukovcih srečal tudi z upokojenci. Župan jim je zaželel prijeten popoldan in izrekel dobrodošlico na prireditvi. Predstavil je delo občine in aktualne naložbe. Srečanja se je udeležilo okrog 160 starejših občanov, ki so prisluhnili tudi kulturnemu programu. Tega so pripravili markovski osnovnošolci.

Zbrala in pripravila: MZ

Foto: SIP TV

Starejši občani so se z županom srečali v Bukovcih.

Oglašujte tudi vi v Listu iz Markovcev!

Ugodne cene promocijskega prostora in svetovanje pri izdelavi oglasa.
Doseg vašega oglasa – v vsako gospodinjstvo občine Markovci!

Več informacij:
Mojca Zemljarič
(031 781 514)

Pomoč iz narave

Pod takšnim naslovom smo izpeljali junijsko predavanje v organizaciji OORK in župnijske Karitas, ki je bilo zadnje pred poletnimi počitnicami.

V goste smo povabili Vesno Forštnerič, magistro farmacije in eno izmed redkih farmacevtov, ki so svojo strokovno izobrazbo namenili proučevanju rastlin v povezavi s človekom in naravo. Mlada farmacevtka je diplomirala na področju antropozofije, saj je tri leta proučevala vrsto ciklame, kjer je prišla do učinkovine, ki zelo dobro pomaga pri zdravljenju manične depresije. Študirala je v Švici, Avstriji in Nemčiji.

Tema predavanja v Markovcih je bila namenjena ljudskemu zeliščarstvu. To je ljudem, ki jih to zanima, tudi dobrodošlo

znanje. Seznanili smo se z zelišči, ki so v naši okolici ali zeliščnih vrtovih, in o uporabi le-teh (od kamilice, melise, različnih vrst mete, ožepka, koprive, šentjanževke in drugih). Magistrica Forštneričeva tudi sama pripravlja izdelke iz različnih zelišč. Gre za eno- ali večkomponentne pripravke tinktur za določene zdravstvene indikacije, sirupe, mazila in različna olja. Kot farmacevtki ji je najbolj pomembno, da se s človekom, ki ima kakršnekoli težave, individualno pogovori in mu v nadaljevanju svetuje oziroma pomaga.

Vesna Forštnerič je predsednica naravoslovno-izobraževalnega društva „Sapientia“, kjer pripravljajo različna predavanja, predvsem pomembno pa je, da vsa zelišča člani nabirajo sami na različnih učnih pohodih. Kasneje organizirajo delavnice, kjer se udeleženci naučijo pripravljati različne pripravke.

Z gostjo smo se dogovorili, da bo v jesenskem času ponovno prišla med nas in nam več povedala o sami vedi antropozofije, o principih homeopatije, o biodinamičnem kmetovanju in še čem. Mlada farmacevtka nas je s svojim teoretičnim in praktičnim znanjem, razmišljanjem in optimizmom popolnoma navdušila. Še posebej nas je opozorila, da vse premalo cenimo naravo in njene danosti.

Marija Prelog

Foto: Marija Prelog

Magistra farmacije Vesna Forštnerič predstavlja svoje zeliščne pripravke.

Krompir po bukovsko

V petek in soboto, 21. in 22. junija, je v Šenčurju potekala tradicionalna prireditel Praznik krompirja.

Letos je ob podpori občine Šenčur organizacijo prevzelo društvo Godlarji, ki se je povežalo z Gospodarsko interesnim združenjem Kranjska klobasa, ki je v prireditvi zaznalo idealno priložnost za promocijo tega geografsko zaščenega mesnega izdelka. Letošnji praznik se je zato poimenoval 5. tradicionalni praznik krompirja in kranjske klobase.

Prireditel so po lanski odpovedi letos preselili iz centra mesta v športni park, kjer jim je montažna dvorana zagotavljala zavetje pred soncem ali morebitnim dežjem. Na novo so letos uvedli tudi kronanje krompirjeve princese. Tradicionalno so izvedli tekmovanje v praženju krompirja, le da tokrat niso tekmovali župani, pač pa gostinci iz različnih občin. Ponovno je na pot krenila povorka, v kateri so predstavili kmetijsko opremo in oblačila naših prednikov, nekdanjo praznično opremo in oblačila na podeželju ter meščansko-grajska oblačila iz 18. in 19. stoletja. Dvodnevno dogajanje so popestrili z nagradnimi igrami, stojnicami različnih izdelkov in pridelkov domače obrti, nogometno tekmo, ogledom biodinamičnega vrta ter predavanji o krompirju. Člani KD Bukovci so se prireditve udeležili v petek, kjer so na stojnici pripravili velik zalogaj praženega krompirja. Čeprav je bil v petek bolj poudarek na klobasi, so za obiskovalce pripravili kar sto kilogramov krompirja. Kot so nam zaupali bukovski kuharji, je delo potekalo v prijetnem vzdušju in so zelo veseli, da so jih Šenčurčani povabili

medse, da predstavijo naš domač pražen krompir.

V soboto, 29. junija, pa je pod okriljem Etnografskega društva cigani Dornava potekal 2. Krompirfest. V baročnem dvorcu so se pomerili v praženju krompirja. Najboljšim so podelili pokale in priznanja, podelili so tudi nagrado za najlepše urejen tekmovalni prostor, za najboljše dekoriran krompir in za najštevilnejšo ekipo navijačev. Pripravili so tudi strokovni ogled baročnega dvorca, na ogled so postavili etnografsko razstavo ciganstva in zeliščarstva ter poskrbeli za dobro voljo s Trio cigo bendom. Člani KD Bukovci niso manjkali niti v Dornavi, vendar se niso pomerili v tekmovalnem delu. Pražen krompir so poskušali prikazati ne kot prilogo k jedem, ampak kot samostojno jed, za kar se trudijo tudi v Društvu za priznanje praženega krompirja, katerega člani so.

Patricija Majcen

Foto: arhiv društva

Člani KD Bukovci v Šenčurju

Kuharski kotiček

Pečene puranje ruladice s sirom in gnjatjo z dušenim ohrovtom in korenjem

RULADA

Za štiri osebe potrebujemo: 4 puranje zrezke po 16 dag, 4 rezine gnjati, 4 rezine sira, jajce, sol, poper, drobtine in mleto rdečo papriko.

Postopek: Zrezek potolčemo, zarežemo kožice, ga posolimo, popopravimo, namažemo z razžvrkljanim jajcem. Na njega položimo sir in gnjat (gnjat je kos prekajene šunke, pancete, slanine ali pršuta). Vse skupaj zvijemo v ruladico, ki jo povežemo z dresirno vrvjo, jo povaljamo v mešanici drobtin in rdeče paprike ter na hitro opečemo v vroči ponvi na maščobi. To ponovimo z vsemi zrezki.

DUŠEN OHROVT

Za štiri osebe potrebujemo: srednje veliko čebulo, glavico česna, srednje velik ohrovt, srednje velik korenček, mleto kumino, timijan, majaron, sol, poper in belo vino.

Postopek: V razgreti kozici na maščobi prepražimo sesekljano čebulo, ji dodamo sesekljan česen in ga pražimo toliko časa, da zadiši. Na mešanico vsujemo nariban korenček, na centimeter debelo narezan ohrovt, zalijemo z malo jušne osnove, dodamo malo vina, začini s timijanom, majaronom, mleto kumino, soljo, poprom ter dušimo približno pet minut. Dušen ohrovt vsujemo v manjši, nekoliko namaščen pekač, na njega položimo predhodno narejene ruladice. Najprej pokrijemo s PVC folijo, nato še z alu folijo. (Za tiste, ki se bojite, da bi se PVC folija zaradi vročine stopila, naj povem, da ta folija prenese 170°C.) Pekač damo v segreto pečico na 160°C in ga pustimo približno 15 minut. Dušen ohrovt in ruladice serviramo na krožnik ter postrežemo, zraven pa ponudimo belo vino, ki se odlično ujame z opisano jedjo.

Veliko zabave pri kuhanju ter dober tek vam želim Tomaž Arklinič.

Likovna razstava Lucije Meglič in poezija Tine Zaplotnik

V sredo, 19. junija, smo v avli predmetne stopnje uživali ob prav posebnem kulturnem doživetju. Naša učenka, devetošolka Lucija Meglič, se nam je predstavila s svojo prvo samostojno likovno razstavo. Na ogled je postavila več kot deset slik v različnih slikarskih tehnikah. Likovna dela, ki smo si jih lahko ogledali, nam ne dajo slutiti, da jih je naslikala »le osnovnošolka«. Prepričajo nas, da imamo pred sabo dela prave nadarjene umetnice. Lucija nas je s svojimi likovnimi mojstrovinami sicer že prepričala z udeležbo na raznih likovnih delavnicah in s posamičnimi deli, tokrat pa imamo na ogled celo paleto njenih del. Lucija ni samo likovnica. Je tudi literarno ustvarjalna, saj piše tudi bogate literarne sestavke in se je tako udeležila tudi regijskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje, ukvarja pa se tudi z glasbo.

Foto: MZ

Lucija Meglič; slike, objavljene na tej strani, so njeno delo.

Za popestritev otvoritve razstave so nam učenci prebrali tudi nekaj zanimivih pesmic Tine Zaplotnik. Tina piše igrive, ljubezenske in tudi resnejše pesmice, s katerimi se je že večkrat predstavila v lokalnem časopisu.

Za zaključek otvoritve razstave je učiteljica Olga Zorko, ki je bila tudi razredničarka obeh učenk, na kratko predstavila ustvarjalnost obeh deklic. Tina in Lucija pa sta se tudi sami predstavili z glasbeno točko, ki nam je prijetno začinila naše umetniško doživetje.

Vida Vajda

Foto: arhiv oš

Plakat, ki so ga izdelale Janja Zavec, Ana Ambrož in Lucija Meglič.

Potovanje

Le zakaj ne bi šli potovat,
se v druge celine poigrat
in celoten svet obiskat?

Kaj pravite na vroče, polne dogodivščin Havaje,
kjer velik, okusen kokos se na drevesu maje
in ti prijetno senco v takšni vročini daje?

Kaj pa Pariz?

Od tam izvira francoski kiss,
to mesto bo nate prav gotovo naredilo velik vtis.

Pa pojdemo raje še v Barcelono,
kjer dobrih nogometašev je na tono.

A najbolj znan je seveda Messi,
le hitro od njega kak avtoogram prinesi!

Obiščimo še najlepše mesto na vodi, Benetke,
kjer se sprehajajo le najbolj vplivne in bogate tetke.

Tam se z ladjico malo okrog zapeljimo
in vse lepote teh znamenitosti zaužijmo.

Čaka še nas New York, seveda,
kjer nič ne poteka brez strogega reda.
In ko vidiš na tone nakupovalnih središč, v tvoji
glavi vlada zmeda
ter si misliš: »Tu pa sigurno nikoli ni in ne bo beda!«

London smo še pozabili,
takšnega potovanja pa že ne bi zamudili.

V muzej, kjer lutke iz voska so,
gremo, saj prav zabavno bo.

Obiščimo še Afriko, kjer zelo je vroče,
in vsak tamkajšnji otrok v šolo hoče.
Čeprav jim primanjkuje veliko stvari, ki jih imamo mi,
še zmeraj tam ljubezen in prijateljstvo živi.

Obiščimo vse, kar nam srce poželi,
in odvrzimo vse nepotrebne skrbi!

Tina Zaplotnik, 9. b

Pesem o Urški

Urška bila je najlepše dekle,
izstopajoča zvezda kar sredi teme.

Poznala je vrsto različnih zvijač,
kot ena izmed tistih strupenih kač.

Bila je kar se da prevzetna,
do fantov zavzeta,
a marsikateremu neprijetna.

Marsikaterega je vlekla za nos,
saj vendar ji fantič noben ni bil kos,
a njej je bilo to v velik ponos.

Vsakega moškega privlačno je osvajala,
a nobeden ni opazil, da ga je zavajala.

S fantičem do Ljubljane je plesala
in toplo mu roko podala.
A si prevelik cilj je zadala!
Fantič, Povodnemu možu reci zdaj hvala!

Tina Zaplotnik, 9. b

Poti

Na začetku se tista pot prične,
z rojstvom se tvoje življenje začne.

Ko prvič pokukaš v svet,
tvoja starša od sreče skoraj začneta pet.

To je začetek sam,
ko srečen si tu ali tam.

Tvoja življenjska pot se hitro nadaljuje,
znana ti je le sreča, ostalo ti je tuje.

To dolgo pot kdaj pa kdaj padci zaznamujejo,
zato ti po glavi mnoge žalostne misli potujejo.

A takrat ne smeš ostati križem rok,
vrniti se moraš v tisti normalen življenjski tok.

Tako se po poti vse više in više vzpneš,
s tem pa na novo življenje začneš.

Nikoli ne smeš obupati,
čeprav se tvoja pot začne v nasprotno smer sukati.

Ne dovoli poti, da bo šla po svoje.
Poberi se in reci: »Življenje je moje!«

Tina Zaplotnik, 9. b

Dezela z z

Leta 1998 sem odkrila deželo, pravzaprav deželo, s črko z. Odkrila sem jo podobno, kot je Krištof Kolumb odkril Ameriko. Z majhno ladjico sem plula po morju in se kar naenkrat znašla na nekem neznanem otoku. Ker sem postala utrujena, sem tam tudi prenočila. A kmalu sem izvedela, da na otoku nisem sama, saj so okrog mene prihajali razni grozljivi zvoki. Bili so mi čedalje bližje; hotela sem se skriti, vendar nisem vedela kam. Takrat pa je nekdo potrkal. Z majhnimi koraki sem šla pogledat, kdo je, ampak zunaj ni bilo nikogar. Obrnila sem se in zakričala. V temi sem zagledala neke ljudi. Čeprav so mi bili podobni, sem se jih na smrt prestrašila. Še tisto noč smo se spoprijateljili in izvedeli marsikaj drug o drugem. A hitro sem ugotovila, da se pa res malce razlikujemo ... Niso poznali črke ž. Tako so besede žaba, žoga, življenje, nož ... postale zaba, zoga, življenje, noz. Takoj sem se odločila, da bom na tem prekrasnem otoku preživela nekaj dni ter njegove prebivalce naučila napi-

sati in izgovoriti črko ž. Že naslednji dan sem začela s poučevanjem. Najprej sem jih naučila napisati črko ž, kar jim je uspelo presenetljivo hitro. Govorila sem jim nekako tako: »Najprej napišeš z, nato pa dodaš le še kljukico«. Bila sem presrečna, kako hitro sem jih naučila napisati črko ž, večja težava pa se je pojavila naslednji dan, ko sem jih učila izgovarjati črko ž. Rekla sem jim, naj ponovijo za mano besede žaba, žoga, življenje. Oni pa so za mano izgovarjali: »Najprej napišeš z in dodaš le še kljukico«. Na koncu so dodali še preostanek besede, torej aba, oga, ivljenje. Tako so ponavljali vsak dan. Žal je prišel dan, ko sem se morala posloviti. Še zadnjič sem v upanju, da bodo izgovorili črko ž rekla: »Žaba, žoga in življenje«. Niso prav odgovorili.

Poslovala sem se in jim pomahala v slovo ter jim obljubila, da se bom vrnila. Po poti domov pa sem razmišljala o pogovoru: »Kdor čaka, dočaka.«

Anamarija Lajh, 6. b

Avtorica pesmi je Špela Vrtačnik.

Moje najzanimivejše poti

Moje najzanimivejše poti so v sanjah noči.
Tam potujem, svet raziskujem,
iz enega kraja v drugega potujem
in se s časom sploh ne obremenjujem.

Palača Versailles me je vabila,
po ogledu Eifflovega stolpa sem v Pariz se zaljubila.
Slikala sem se z angleško kraljico in videla znamenito kumarico.
Jahala sem kamelo, na kateri se mi je rahlo vrtelo.
Beneška ladjica me je na ogled peljala,
po poti je iz restavracij italijanska hrana dišala.
Karibski otoki so prava stvar za umiritev,
ležanje na plaži z drinkom v roki - ja to je sprostitev!
Bila sem tudi na tekmi Barcelone (čeprav nisem ljubiteljica nogometa)
in na karnevalu v Riu, kjer so dekleta v pisane kostume odeta.
Skrajni sever sem obiskala, kjer vedno sneguje,
in tam spoznala: medvede, volkove in ... aja! Eskime, ki skrivajo se v igluje.
Na poti spoznavam zanimive ljudi,
katerih v resničnem življenju sploh ni.
Naj vam predstavim nekaj oseb,
ki so bile na ogled.
Pozdravila me je gospa,
ki Einsteina osebno pozna.
Spoznala sem fantička,
ki znal letet in je kakor ptička.
Videla sem nekakšno kreaturo;
mislim, da je bil krokodil z novo fru-fru frizuro.
Spoznala sem smešnega Kitajca,
ki je imel za kosilo pohanega zajca.
Srečala sem morsko pošast,
ki se je ujela v zvito viteško past.
In v vreči kenguruja
sem potovala vse nazaj do Ptuj!
Ta potovanja so me izučila;
zdaj vem, da bom po širnem svetu hodila.

Katarina Tement, 8. a

Ravnatelj med velikani

Nekega dne, ko sem bil v šoli, sem razbil okno. Učiteljica mi je rekla, da moram k ravnatelju. Ko sem stal pred vrati, sem razmišljal, kaj bi rekel, da me ne bi ravnatelj preveč kregal. Potrkal sem in vstopil. Vprašal me je, kaj je in sem mu rekel, da sem razbil okno. Tedaj pa se je tako razjezil, da se mu je glava obarvala v rdečo barvo. Začel je vpiti. Ampak pri vsaki besedi, ki jo je rekel, se je pomanjšal za en centimeter, tako da je ostal velik le tri centimetre. Glas pa je imel, kakor da bi požrl helij. Prijel sem ga in ga dal v svoj žep ter odšel nazaj v razred. Ko se je ura končala, sem ga pokazal sošolcem. Vprašal sem se, kaj bi naredil z njim. Sošolci so mi dajali ideje in to smo tudi naredili. Namakali smo ga v straniščno školjko, metali po zraku, dali na vrh table, da ni mogel dol, zaprli v omaro ... Enkrat pa mi je pobegnul in stekel, jaz pa za njim. Če bi ga katera učiteljica videla, bi me vrgli iz šole. Ravnatelj pa je tekel zelo hitro. Najbolj sem bil jezen, ker je tekel v telovadnico. Tam pa so bile žoge, palice, stoli ... Skril se je mednje in ga nisem mogel doseči. Obljubil sem mu, da ga bom pustil in ga nesel nazaj na mizo. Prišel je in sem ga dal v žep. Ko pa sem prišel v ravnateljstvo, sem rekel, da bom jaz novi ravnatelj, ker je prejšnji odpovedal. Po mikrofону sem zavpil: »Govori novi ravnatelj. Vsi otroci lahko greste domov. Šolo bomo imeli le dva dni v tednu.«

Vsi učenci na naši šoli so bili veseli, ker smo ukinili tudi spraševanje in pisanje testov.

Alen Cvetko, 6. b

Sreča v nesreči

Iz vasi smo se preselili v mesto in zame je to pomenilo novo šolo. Ne vem zakaj, ampak vsi v šoli so bili večji od mene in to za kakšnih 18-krat. Bil je kot v pravljici Guliver med pritlikavci, vendar sedaj pritlikavec med Guliverji. Lahko bi rekli, da sem hitreje našla sovražnika kot prijatelja. Že hodnik v šoli je bil velik za 13 naših hiš. Hodila sem ob robu hodnika, saj je bilo tam varneje, čeprav kdaj pa kdaj tudi ne. Na hodniku smo imeli manjši umivalnik, ki je bil velikokrat pokvarjen, zato je iz njega skoraj vedno kapljala voda. Ko je bil poln vode, se je ta vlila na tla, kar je zame pomenilo klic na SOS oziroma reševanje z velikega oceana. Vedno, ko sem prišla do učilnice, v kateri sem imela takrat pouk, sem si naglas oddahnila in mislila, da me je slišala cela šola. Vendar ni, niti en sam učenec me ni slišal. Pol moreče poti je bilo za mano, vendar pred menoj najhujši del ... razred. Stopim v razred, do učiteljice in ji zaželim dober dan. Ker me ne sliši, ponovim še enkrat. Še vedno me ni slišala, zato grem mirno sedet na svoje mesto. Imeli smo pouk matematike in učiteljica me je vprašala, koliko je $1236 + 652$. Odgovorim ji, da je to 1888. Ni me slišala, zato se je začela kregati nad mano, saj naj bi bila tiho in se tako norčevala iz nje. Po končanem pouku sem bila malce jezna, ker sem v najbolj nesramnem razredu na šoli, saj so se iz mene začeli norčevati in tako kot vsak dan zmerjati z mravljo, mini dojenčkom, palčico ... Nisem se začela jeziti, ampak sem se samo obrnila in šla dalje. Dohiteli so me, prijeli z dvema prstoma ter me vrgli v umivalnik, poln vode. Skoraj sem utonila ... Takrat pa je v razred stopila nova učenka. Bila je lepa in prijazna. Prišla je do umivalnika, me vzela v svoje velike dlani in prijazno pozdravila. Spoprijateljila sem se z njo in postali sva najboljši prijateljici, vendar je bila za razliko od mene velika. Nikoli več nisem klicala SOS in se reševala iz velikega oceana, zdaj je bila moje »prevozno sredstvo« iz učilnice skozi hodnik in spet v drugo učilnico prijateljica. Bili sva nerazdružljivi do konca svojih dni, čeprav različne velikosti. Velja pa prepoved: pravega prijatelja spoznaš v nesreči.

Anamarija Lajh, 6. b

Moji načrti za prihodnost

V prihodnosti se vidim kot uspešen programer, saj veliko časa presedim za računalnikom in ne igram le igrice, ampak se ukvarjam tudi s pomembnejšimi stvarmi. Sem tudi veliko v stiku z ljudmi iz drugih držav, kot so npr.: Danska, Anglija, Norveška, Španija in ZDA. V prihodnosti ne nameravam ostati v Sloveniji, želim se preseliti v ZDA, in sicer na podeželje, saj tam ni tako velikih mest, kot so ponekod v ZDA (New York, San Francisco). Eden od razlogov, zakaj se želim preseliti v ZDA, je tudi, ker mi je zelo všeč ameriško-angleški jezik in se mi tudi sporazumevati z ljudmi ne bo težko, saj mi angleščina gre zelo dobro. Mislim, da bodo stvari v prihodnosti zame precej drugačne, nekatere bodo dobre, nekatere pa slabe. Dobre so tiste, da bom imel več možnosti, da si poiščem službo, slabše pa zato, ker bom živel daleč od svojih starih prijateljev in sorodnikov. Vem pa tudi, da če se želim preseliti v ZDA, se bom moral tudi zelo potruditi v šoli.

Žan Pivko, 9. r.

Kje se vidim čez 20 let?

Sebe vidim kot ponosnega očka s tremi otroki in prečudovito ženo. Skupaj živimo na podeželju v srednje veliki hiši s spalnico za starše in s tremi sobami za otroke. Imamo veliko kuhinjo in veliko kopalnico. Dnevna soba je opremljena z vsemi mogočimi aparati (televizijo, računalnikom, telefoni, igralnimi konzolami), pohištvom, kavčem, zofo, lesenimi stoli, svetlo rjavimi zavesami z rahlo rjavo pobarvanimi stenami, na tleh pa je velika rjava preproga iz ovčje kože. Kleti nimamo, imamo pa garažo na levi strani hiše, v kateri je star ameriški avto znamke Chevrolet, in sicer Chevrolet Impala, 67. Za hišo imamo velik trampolin, tudi bazen seveda ne manjka, okrog pa ležijo žoge različnih velikosti. Trava je lepo zelena in enakomerno rastoča ... Za našo hiško se z desne strani razprostira velik gozd, pred nami pa je vzdolž hriba navzdol velika dolina, v kateri se vidi veliko mesto. Pri nas ne bo hrupno, slišalo se bo samo vpitje mojih otrok in šumenje listov in drevov v gozdu. Vidim se z ženo, kako se drživa za roke in gledava, kako se najini otroci lovijo v rahlem vetru na sončen dan.

Vse to se bo zgodilo po uspešno končani elektro in računalniški šoli na Ptuj in po odhodu v vojsko, s katero sem podpisal pogodbo za toliko in toliko let. Po prihodu iz vojske in trpečem urjenju si bom našel službo kot izdelovalec spletnih strani in svojih serverjev. Ustanovil bom svojo firmo, imel bom zaposlene ljudi, ki bodo drugim pomagali z računalniki, raznimi nastavitvami in podobno. Upam na dober zaslužek. Trdo bom garal, zato si bom zaslužil čudovit dom in prečudovito družino.

Aljoša Pivko, 9. b

Lepo je pri nas doma

Z mlajšim bratom se zelo dobro razumeva. Zelo rada igra nogomet, vendar se pogosto tudi skregava. Vseeno si tudi pomagava. Brat včasih naredi kakšno delo namesto mene, a me tudi včasih razjezi. Vendar je z mano enako; tudi jaz sem mu v pomoč, včasih pa tudi za jezo. Imam pa tudi 4-letno sestro, ki jo imam zelo rad. Zanj je zelo dobro in pazljivo skrbim, ji pospravim sobo, tu pa tam pa jo tudi malo razjezim. Ona pa mene razveseljuje s svojim otroškim smehom in idejami. Vsi skupaj se igramo, kregamo, zgečkamo ... Rad imam mamo in očeta, ker me spodbujata pri učenju, bolje rečeno, mi težita za učenje ... No, to me zna malo ujeziti, a vem, da imata prav, ker mi nočeta nič slabega, ampak mi želita dobro v življenju. Vsi se imamo radi. Družina ni nikoli prevelika ...

Niko Bezjak, 8. b

Ljubezenska

Nekoč, čisto sam,
nisem vedel kam,
v svetu neznancev,
bilo me je čisto sram.

Nikomur za zaupati
ter na dobro le upati,
ker prihodnost sem iskal,
in spomine pokopal.

Nenadoma si se prikazala,
v mojem temačnem življenju,
živeti lepše mi pokazala,
bilo je konec mojemu trpljenju.

Žan Pivko, 9. a

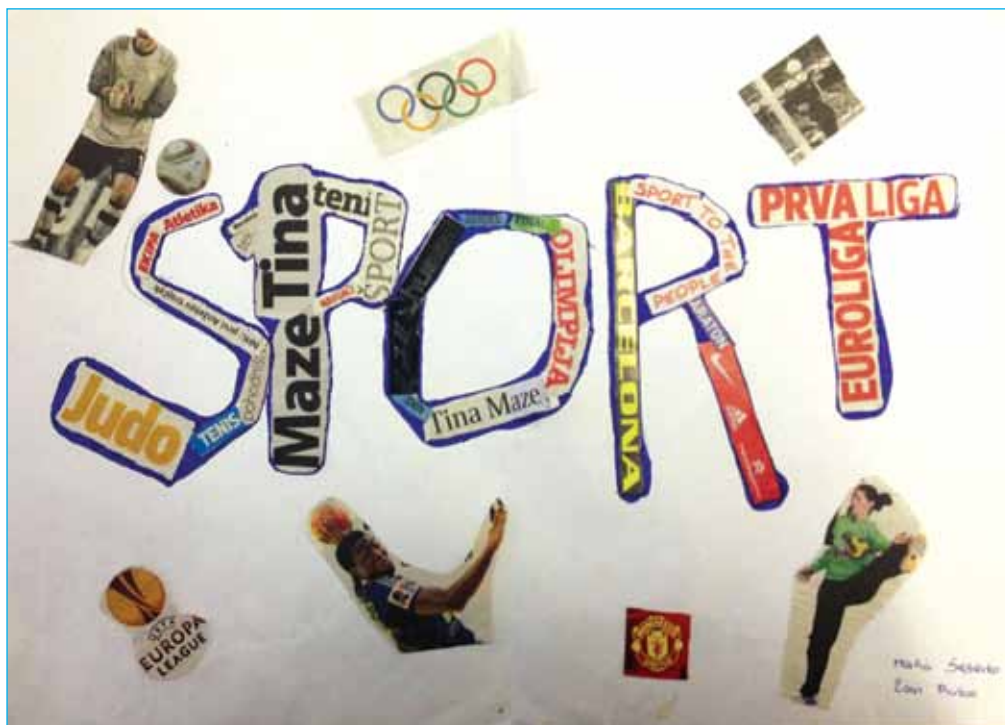
V daljavi temačni

V daljavi temačni,
glej, avtomobili spet brne,
glej, avtomobili spet brne,
in ozračje zakade.

Kmet že načrte kuje,
glej, stroj spet ropota,
glej, stroj spet ropota,
in zemlja več pridelka da.

In tako tudi z našim svetom je,
vsepovsod stroji brne,
vsem se za bogastvo gre,
zato zelo onesnažen je.

Marko Cimerman, 9. a

Avtorja plakata sta Matic Šešerko in Žan Pivko.

Grenkoba življenja

Ko si na tleh,
ko grenke solze imaš v očeh,
redko kdo ti pričara na obraz smeh.

Ko ti je hudo,
spomni se, da marsikomu huje je bilo.

Solze obriši,
si nasmeh na obraz nariši,
in na kos papirja kaj lepega zapiši.

Tiho v sebi reči: »Pa saj ni vredno!"
saj je vse skupaj prav "bedno",
kaj ko bi bilo vse čedno.«

Ko solze ti po licu tečejo,
oči vse povedo, a usta nič ne rečejo
in se misli nevede k sanjam zatečejo.

Ko marsikdaj pomisliš, da ti je najhuje,
se ti neskončno brezskrbnih solz vsuje,
v sebi glasno kričiš, a te nihče ne "čuje".

Pa saj življenje mogoče ni tako težko,
ne pusti se, da ti bo tako hudo.

Poberi se iz tal, ne joči več kar tako,
reci: »Uspelo mi bo!«

Tina Zaplotnik, 9. b

Matematika

Enačbe, potence ...
nič še ne vem,
cvek se mi piše,
če v šolo zdaj grem.

Ura odbila je pet čez devet,
slabo se piše,
meni zdaj spet.

Vrag vstopil
v razred bo zdaj,
zdaj se začel bo,
vaš in moj raj.

Žan Pivko, 9. a

Likovna pesem

Jesen. Listje rdeče, rumeno,
vedno manj zeleno.
Zunaj se hladi, veter
oživi in sonce vedno
več počiva. Tu so že topli
puloverji, kape, šali,
rokavice in čajne žlice.

Vsi smo se že veselili te jeseni.

Tjaša Draškovič, 8. b

Sreča

Moja sreča,
zadeti na lotu
ali velika vreča,
z dolarjem zgoraj,
znotraj pa gneča -
praha in zraka,
ah, to je nesreča.

Aha,
tako, tu moja,
pot se začne,
v Ameriko grem,
se, gamble' začne.

Na koncu
iskati srečo,
težko, ne lahko,
meni ne bo,
kot klošar na cesti,
bom prosil za njo.

Žan Pivko, 9. a

Dež vsenaokrog

Preobtežene strehe.
In mokre poti.
V staji živina,
družina vsa srečna na suhem.
Dežuje, dežuje, dežuje.

Jasna Lah, 7. b

Če bi bila...

Če bi bila,
bi pač bila.
Bila bi delček
tegabe sveta.

Če bila bi sdrasje,
se ljudem bi razdala.
Če bila bi bolezen,
bi v smrt se podala.

Če bila bi ljubezen,
bi bila kot nalezljiva bolezen,
da bi vsi ljudje
za ljubeznijo dobeli
in med seboj radi se imeli.

Verzi, ki so mi v pesmi. Če bil bi... najbolj
všeci:

"Če bil bi veter bi škripi pregnal."
"Če bil bi papež, kar nerad bi bil, iz hudobije
papež bi ostal."
"Če bil bi smrt, bi se pri pičci ustrelil."

Avtorica pesmi je Špela Vrtačnik.

Pesem po vzoru aliteracije

Pri pragu picopek potrka pa Primožu prinese pico.
Primož pico poje, plača pa premalo.
Picopek ponori, Primoža preganja pa pove:
plačaj preden policaj priteče.
Primož poskakuje pa plača pico.
Pa po postelji premišljuje,
prav pravljico počiva.

Tjaša Draškovič, 8. b

Zlatolaska

Nekoč pred davnimi časi,
stala je hiška na neki jasi.
V tej hiški sta živela mož in žena,
ki sta bila srečno poročena.
Gospa je hudo obolela,
v trebuhu pa majhno deklico je imela.
Gospod na sosedov vrt je pogledal
in zdravilen motovilec zagledal.
Na sosedovem vrtu ni bilo več motovilca,
ker ga je že napikovala ženina »vilca«.
To soseda čarovnica je ugotovila,
zato, ko žena je rodila,
si čarovnica deklico je prisvojila.
Deklica v stolpu leta in leta je trpela,
dokler princa puščica ljubezni ni zadela.
Zlatolaska lase mu s stolpa je spustila
in princa v sobo zvalila.
Čarovnica je to ugotovila
ter princa zaslepila.
Zlatolaska ga je rešila
in potem sta se srečno poročila.

Tjaša D., Špela V., Katarina T., 8. razred

27. Korantov pokal 2013

Rezultati članskih tekem in končni razpored

TEKMA	EKIPA	REZULTAT	EKIPA
1. TEKMA	NK PODVINCI	2 : 2 (6 : 3) po 11m	EKIPA PRESENEČENJA
2. TEKMA	ŠD BUKOVCI	8 : 2	NK MARKOVCI
TEKMA ZA 3. MESTO	NK MARKOVCI	5 : 1	EKIPA PRESENEČENJA
TEKMA ZA 1. MESTO	ŠD BUKOVCI	5 : 2	NK PODVINCI

Na 27. Korantovem pokalu je nastopilo kar šest mladih ekip, in sicer U8 Bukovci in Podvinci, U10 Bukovci in Stojnci ter U14 Bukovci in Markovci.

TEKMA	EKIPA	REZULTAT	EKIPA
TEKMA U8	ŠD BUKOVCI	3 : 1	NK PODVINCI
TEKMA U10	ŠD BUKOVCI	0 : 2	NK STOJNCI
TEKMA U14	ŠD BUKOVCI	5 : 3	NK MARKOVCI

Korantov pokal je za nami. Potekal je v soboto in nedeljo, 22. in 23. junija 2013. Ob zaključku turnirja so podelili pokale za prvo, drugo in tretje mesto, prehodni pokal ter pokal za najboljšega igralca turnirja. Naziv najboljšega na turnirju je pripadel Roku Zorku iz domače ekipe.

Prvo mesto na turnirju je osvojila ekipa ŠD Bukovci, druga je bila ekipa NK Podvinci, tretje mesto je osvojila ekipa NK Markovci, četrta je bila ekipa presenečenja. Po turnirju smo k pogovoru povabili Aleša Rožmarina. Povprašali smo ga, ali bo ekipa presenečenja odslej stalni član turnirja. Odgovoril je takole: »Ekipo presenečenja smo lansko leto povabili na turnir zato, ker so nam naši sosedje iz Stojncev odpovedali udeležbo. Na koncu se je izkazalo, da so si izbrali zares izvirno ime, saj so na 26. Korantovem pokalu 2012 osvojili prvo mesto. Prav tako so prejeli tudi prehodni pokal in s tem zares presenetili vse nogometne navdušence. Ker imamo pravilo, da je tisti, ki osvoji prehodni pokal, naslednje leto dolžan le-tega tudi braniti, sploh ni bilo vprašanje, ali bomo letos ekipo presenečenja povabili ali ne. NK Markovci in NK Podvinci pa sta tako ali tako ekipi, s katerima uspešno sodelujemo že vrsto let. Glede na to, da je letošnji turnir osvojila domača ekipa, imamo za naslednje leto odprte še vse opcije glede ekip, ki bodo sodelovale. Med njimi je tudi ekipa presenečenja.«

Damjan Zupanič

ŠD Bukovci

Foto: Gorazd Mlinarič

NK Markovci

Foto: Gorazd Mlinarič

Ekipa presenečenja

Foto: Gorazd Mlinarič

U8 Bukovci

Foto: Gorazd Mlinarič

U 10 Stojnci

Foto: Gorazd Mlinarič

U 14 Bukovci

Foto: Gorazd Mlinarič

Nogometni trener Matej Bromše

Za tokratno izdajo Lista iz Markovcev smo se pogovarjali z nogometnim trenerjem in ljubiteljem nogometa Matejem Bromšetom. Matej je pri desetih letih začel igrati nogomet za NK Stojnci.

Na vprašanje o svojem prvem trenerju je odgovoril: »Kot bi bilo včeraj, se spominjam trenerja Mirana Zorčiča, kako je skušal pustiti nogometni pečat v naših življenjih. Zgleda, da mu je to uspelo, saj sem se že pri dvajsetih letih resno posvetil trenerstvu.« V teh letih je Ma-

tej zaključil tudi svojo nogometno pot kot igralec in se posvetil izobraževanju v trenerski smeri. Rosno mlad je zaradi poškodb kolena in ahilove tetive prenehal z igranjem. Tako je uspel igrati samo pri vseh mlajših selekcijah NK Stojnci, leto in pol pa je bil član ekipe U18 NK Drava. Hitro po končanju nogometne poti in po saniranju poškodb je bil sprva v Stojncih pri treningih mlajših selekcij pomočnik Vlada Kelenca. Kmalu je ugotovil, da se s tem želi ukvarjati resneje, zato se je odločil, da bo opravil strokovno izobra-

ževanje in s tem lahko sam vodil mlajše selekcije. Najprej je leta 2004 opravil licenco C, ki jo je nadgradil leta 2009 in si pridobil licenco B. V začetku leta 2012 je uspešno zaključil intenzivno izobraževanje v Ljubljani, s katerim je postal trener z licenco A.

Svojo trenersko pot je Matej opisal z besedami: »Kot pomočnik sem začel v Stojncih ter v obdobju od leta 2003 do leta 2008 delal z mladinci. Pri 24 letih se mi je ponudil izziv in prevzel sem člansko moštvo NK Markovci. Slabi dve leti za tem sem spoznal, da želim delati z mladinskim pogonom in se tako vrnil v NK Stojnci. V tem koledarskem letu sem trener mladinske selekcije NK Zavrč, ki je združena z NK Stojnci.«

Kot Matejeva uspeha bi izpostavil, da je že prvo sezono z mladinsko selekcijo NK Stojnci postal prvak, s člansko ekipo NK Markovci, ki je takrat nastopala v B ligi MNZ Ptuj, pa je osvojil prvo mesto in s tem dosegel napredovanje v A ligo.

Na vprašanje, ali bi še kdaj sam zaigral, pa je v smehu odgovoril: »Na to res večkrat pomislim, saj se še sedaj počutim kot kakšen 20-letnik. Kakšen polčas bi še lahko odigral ...«.

Nogomet Mateju res veliko pomeni.

Kadar je na treningu, enostavno pozabi na vse in se posveti samo nogometu ter mladim nogometnim upom. »Delo z mladimi je zelo specifično; vsak igralec ima svoj karakter, ki ga moraš spoznati in zanj uvesti svoj sistem dela in psihologijo. Veliko je teorij, da bi se morali trenerji obnašati do vsakega igralca enako; sam nisem zagovornik te teorije. Je pa res, da je delo z mladimi nekaj zelo posebnega in si tudi ne morem več predstavljati, da ne bi opravljal tega poklica,« pojasni Bromše in svoj pogled na nogomet in na nogomet v občini Markovci razloži z besedami: »Igralec mora biti v igri sproščen. Če ni nogometa, ni igre, ni razvoja. V obrambi se stvari že nekako »poštima-jo«, najbolj pa je pomembno, da si upaš igrati. Slovenci znamo igrati z žogo in imamo razvito improvizacijo. To je potrebno izkoristiti, saj imamo prirojeno tudi disciplino. To je vsaj v teoriji idealna kombinacija. Vizija v občini Markovci bi morala ciljati v smeri dviga kakovosti mlajših selekcij na višji nivo. Klubi bi se med sabo morali povezati in narediti preskok v višji rang tekmovanja. To bi pomenilo tudi boljše selekcioniranje za članska moštva in lažje delo v razvoju. Mogoče pa se kaj v tej smeri v prihodnje lahko spremeni, saj si vsi želimo kakovostnejšega nogometa v naših klubih.«

Damjan Zupanič

Matej Bromše z ekipo mladine NK Stojnci

Foto: arhiv

V Prvencih prireditvev Od setve do peke

Prosvetno društvo Prvenci – Strelci je v soboto, 6. julija, priredilo tradicionalni prikaz žetve na star način. Prireditvev v Prvencih poteka pod naslovom Od setve do peke. V vročem sobotnem popoldnevu so se žanjci in žanjice zbrali na kmečkem dvorišču pri gospodarju in gospodinjji. V vlogi gospodinjje in gospodarja sta jih pozdravila Jerica in Ivan Golob. Žanjcem sta ponudila okrepčilo, nato pa sta se jim tudi zahvalila, da so se odzvali gospodarjevi prošnji za pomoč pri delu na njivi. V nadaljevanju sta žanjce pospremila na njivo in žetev se je pričela. Tudi letos je delo na njivi potekalo na ustaljen način. Moški so kosili oziroma želi žito, ženske so za njimi pobirale žitno klasje in ga vezale v snope ter spletale »povresla«. Snope so nato povezali in postavili »razstave«. Po zaključenem delu je sledila malica, v skednju pa so nato prikazali tudi potek mlatve.

Tekst in foto: MZ

Srečanje konjenikov in traktoristov v Novi vasi

V Novi vasi je v nedeljo, 16. junija, potekalo tradicionalno 5. srečanje konjenikov in traktoristov. Letošnje srečanje je preseglo pričakovanja organizatorjev. Udeležba sodelujočih v povorki skozi vas je bila namreč najbolj množična doslej. Na čelu parade je bilo okrog 15 jahačev, sledile so konjske vprege z zapravljički in vozovi, v nadaljevanju pa so se predstavili starodobni traktorji. V povorki so sodelovali tudi otroci, ki so se ob spremstvu staršev ali starih staršev pripeljali na majhnih traktorčkih. Precej številčna je bila tudi udeležba voznikov novodobnih traktorjev in kmetijske mehanizacije, za traktorji so se predstavili člani BCS teama, ob zaključku pa še člani Moped kluba Bukovci. V sklopu prireditve so organizatorji pripravili kulturni program in blagoslov, v prostorih gasilsko-vaškega doma pa so bile na ogled tudi tri razstave.

Tekst in foto: MZ

